

ЩО СТОІТЬ ЗА НАМІРАМИ КРЕМЛЯ ВИВЕСТИ ЯДЕРНУ ЗБРОЮ В КОСМОС?

#ЦПД_аналізує

Голова Комітету з розвідки Палати представників (нижня палата Конгресу) М. Тернер надіслав лист своїм колегам у Конгресі, в якому зазначив, що Комітет проголосував за надання законодавцям певної інформації для перегляду. У листі наполягається, що це термінова справа, яка стосується «дестабілізуючої іноземної військової потужності» та несе загрозу національній безпеці. Тернер закликав Президента Д. Байдена розсекретити «всю інформацію, що стосується цієї загрози», проте інших подробиць щодо її суті не навів. Радник з питань національної безпеки Білого дому Д. Салліван підтвердив наявність такої інформації та заявив, що домовився 15 лютого обговорити її з провідними конгресменами.

Поки офіційно посадовці США не уточнювали про яку саме загрозу національній безпеці йдеться, втім американські медіа наполягають, що вона пов'язана з росією та намірами кремля вивести ядерну зброю в космос. Новина викликала певне занепокоєння в Конгресі – декілька сенаторів назвали проблему серйозною, але наголосили,

що не потрібно викликати суспільну тривогу. Тож, член Палати представників демократ Д. Гаймс у своїй заяві назвав попередження «значним», але «не приводом для паніки».

Два поінформовані джерела американського телеканалу «ABC News» стверджують, що найімовірніше йдеться не про «гіпотетичне скидання росією ядерної зброї на Землю, а про те, що ця зброя може бути використана проти супутників».

Варто зазначити, що Пентагон не перший раз звинувачує росію в розробці протисупутникової зброї, що загрожує США і порушує загальні норми освоєння навколоземного простору. Як заявив командувач

Ядерна...стор. 7

«ВІН УБИТИЙ ПУТІНИМ»

16 лютого засоби масової інформації оприлюднили повідомлення про смерть російського "опозиціонера" Олексія Навального.

Президент України Володимир Зеленський заявив, що російський опозиційний політик Олексій Навальний, який загинув 16 лютого, очевидно, був убитий диктатором владіміром путінім, як й тисячі інших закатованих.

Про це голова держави сказав під час спільної пресконференції з канцлером Німеччини Олафом Шольцом 16 лютого.

"Щойно стало відомо, що в російській тюрмі загинув Олексій Навальний. Очевидно він убитий путінім, як і тисячі інших закатованих, замучених через одну цю істоту. путіну все одно хто загине, аби тільки він зберіг свої позиції", — зазначив Зеленський.

В свою чергу Федеральний канцлер Німеччини Олаф Шольц заявив, що смерть Олексія Навального свідчить про те, що в росії кожен, хто виступає за демократію, має боятися за своє життя і за свою безпеку.

"Ми думаємо про його дружину, про дітей, про друзів, про його послідовників. Це просто жахливо і це знак, як росія змінилася. На жаль, цей процес розпочався дуже давно, і вона відійшла від демократії. Це вже давно не демократія", — заявив він.

Фото: «Кореспондент»
Інна Літвин, «Кореспондент»

«ВИСТОЯЛИ – ПЕРЕМОЖЕМО!»

У лютому українці світу вшановують
пам'ять про Жінок-Героїнь

Свято Українських Героїнь зродилося, коли увесь світ сколихнула звістка про повстання українських політв'язнів у советських таборах Норильська, Воркути, Кенгіру. Найбільш вражаючою у тих подіях була участь у повстанні жінок (переважно українок), які беззбройні, з високо піднятими головами і палаючими серцями, щільними рядами виступили перед радянськими танками, котрі були направлені на придушення повстання в'язнів. Жінки виступили вперед, намагаючись захистити повсталих від розправи, вважали, що неможливо військовим нищити беззбройних жінок... Проте танки, послані нелюдьми, не зупинилися, сунули вперед і під їхніми гусеницями обривалися життя сотень кращих дочок України... Отоді й виникла думка започаткувати свято для вшанування українських героїнь. І тих, що згинули під советськими танками, і всіх героїнь, якими споконвіків багата українська земля.

* * *

20 лютого Україна вшановує подвиг
Героїв Небесної Сотні.

«Серед вогню та льоду, снайперів на дахах Небесна Сотня заплатила найстрашнішу ціну патріотів... Їхня кров та мужність дають українському народові другий шанс на свободу».

Джо Байден, віце президент США, 2015 рік

* * *

24 лютого минає друга річниця
повномасштабного вторгнення росії
в Україну.

«Ми не здамося і не програємо! Ми підемо до кінця. Ми будемо боротися на морях, будемо битися в повітрі, ми будемо захищати нашу землю, якою б не була ціна».

Володимир Зеленський, 8 березня 2022

КАНАДА І США ДЛЯ УКРАЇНИ

«Понад третина території України замінована внаслідок повномасштабного вторгнення росії. Сьогоднішня (15 лютого) передача обладнання для розмінування вартістю в понад 1 млн. доларів США дозволить Україні розгорнути більше груп розмінування, щоб прискорити відновлення України».

Текст і фото: Амбасадорка США
в Україні Бріджіт Брінкс

ПИТАННЯ «ЖИТТЯ АБО СМЕРТІ»

Голосування в Сенаті США про нашу допомогу — разом з ізраїльською та тайванською — звісно, хороша історія: політично та емоційно. Навіть більше емоційно, адже створює рух, нову динаміку після місяців тяганини. Це крок, а не стрибок, далі буде Конгрес, де все на порядок складніше. Можливо, пакет розділять, можливо окремо голосуватиметься військова, гуманітарна та фінансова допомога, викликів попереду більш, ніж достатньо. Проблеми є не тільки з нашою допомогою, а й з ізраїльською, частина республіканців не хоче будь-якої допомоги для Гази, кажучи, що вона потрапить до Хамасу, а частина демократів не готова голосувати без цієї допомоги. Незалежно від результатів розгляду в Конгресі, перед нами рубом постає головне питання в американо-українських відносинах — чи існує двопартійний консенсус щодо України або він втрачений? Від цього залежать стратегія США щодо нас (або її відсутність) та рішучість її реалізувати у взаємодії з іншими союзниками.

Без перебільшення це питання "життя або смерті". Чи є сплеск політичних і не тільки емоцій під час передвиборчої кампанії в США тим, що заважає цьому консенсусу, або тим, що показує його руйнування? Моя відповідь — ще існує, але в стані коми. Його не врятувати лише розмовами з американськими конгресменами, хоча вони, очевидно, потрібні та необхідні. Але ми маємо вийти за межі зони комфорту і почати

розмовляти з американцями. З тими, хто часто взагалі не цікавиться зовнішньою політикою і майже нічого про нас не знає. А також з тими, хто має відмінні від нас погляди та відмінні від нас пріоритети і переймається, наприклад, подіями в Газі, але не цікавиться нами. Ми маємо майбутнє лише як демократична та західна країна, але американці та європейці мають зрозуміти, що їхнє щоденне спокійне життя зміниться в гіршу сторону без України.

Достукатися до них непроста історія, цього не вдасться добитися розмовами про російську загрозу, потрібні позитивні емоції належності українців до Заходу через спільні, зокрема, християнські цінності. Лідери західних країн мають для нас зробити набагато більше, однак ми вже переступили межу, коли це стає можливим через тиск власних громадян. Або ми залежатимемо від рішень декількох політиків, що розкладають геополітичні пасьянси, а наша інтеграція — європейська та євроатлантична — перетвориться на геополітичну гру, результат якої залежить не від нас. Багатьом ідея достукатися до людей здається майже неймовірно складною, але саме в цьому наш шанс. Координація цієї історії має бути за громадянським суспільством, державою та бізнесом — на рівних умовах — і в ній є місце для кожного.

«Фейсбук»
Павла Клімкіна

ЄНС СТОЛТЕНБЕРГ ПРО ДОПОМОГУ УКРАЇНИ

Військова допомога Україні у війні з росією не є благодійністю. Це інвестиції у власну безпеку країн Північноатлантичного альянсу.

Про це заявив генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг, повідомляє "РБК-Україна" з посиланням на прес-службу НАТО.

"Ми ніколи не можемо вважати мир само собою зрозумілим. Але немає жодної безпосередньої військової загрози жодному союзнику НАТО. НАТО продовжить домагатися того, щоб у Москві не було місця для прорахунків щодо нашої готовності та рішучості захистити всіх союзників", — заявив він.

Столтенберг додав, що незабаром відбудеться засідання Ради НАТО-Україна та віртуальне засідання Контактної групи з оборони України під керівництвом США.

"Обидві ці зустрічі будуть присвячені нашій підтримці. Ми продовжуємо допо-

магати Україні наближатися до стандартів НАТО в усьому — від закупівель до логістики. Союзники продовжують здійснювати великі поставки зброї, обладнання та боєприпасів. Ця підтримка приносить реальну користь", — наголосив генеральний секретар НАТО.

Він зазначив, що з допомогою союзників "хоробрі українці відвоювали половину території, захопленої росією, відкрили коридор у Чорному морі та завдають великих втрат російським військам".

"Підтримка НАТО — приклад істинного трансатлантичного розподілу тягаря. Я вітаю нещодавнє рішення ЄС про новий великий пакет допомоги. І я розраховую, що Конгрес США незабаром піде за цим рішенням. Це не благодійність. Це інвестиції в нашу власну безпеку", — підкреслив Столтенберг.

Валерія Полішук,
«РБК-Україна»

ТРАМП БУВ БЛИЗЬКИМ ДО ВИХОДУ США З НАТО

Д о н а л ь д Трамп був близьким до виходу США з НАТО ще у 2018 році на саміті у Брюсселі.

Про це заявив «Politico» його колишній радник із національної безпеки Джон Болтон.

На його думку, Трамп закликає союзників збільшити витрати на НАТО не з метою зміцнення Альянсу, а для створення причини виходу США.

«Тому кожен із цих коментарів, як він робить ось уже понад шість років, для мене просто підтверджує, що ідея виходу з НАТО для нього дуже серйозна. Люди кажуть: «Ну, він не зовсім серйозний. Він веде переговори з НАТО». Слухайте, я був там, коли він майже вийшов, і він не веде переговорів, тому що його мета тут не в зміцненні НАТО, а в тому, щоб закласти основу для виходу», — вважає Болтон.

Нещодавно Трамп розповів, як погрожував союзникам по НАТО за часів президентства, що не захищатиме їх, якщо вони не збільшать витрати на Альянс.

«Новий Формат»

СПІВПРАЦЯ З ПОНЕВОЛЕНИМИ НАРОДАМИ РОСІЇ МАЄ СТАТИ ДЕРЖАВНОЮ ПОЛІТИКОЮ УКРАЇНИ

Народні депутати готуються внести у Верховну Раду України проект закону про основні засади державної політики щодо взаємодії з національними рухами корінних поневолених народів російської федерації.

Про це йшлося під час засідання парламентської Тимчасової спеціальної комісії з питань взаємодії з національно-визвольними рухами корінних поневолених народів рф.

Нещодавно цю комісію очолила народна депутатка від фракції «Слуга народу» Марія Мезенцева. Свої повноваження їй передав колишній очільник ТСК, представник фракції «Голос» Ярослав Юрчишин. «Складаю повноваження, адже, згідно із законом, не можу поєднувати посади голови Комітету з питань свободи слова та Тимчасової спеціальної комісії, — повідомив він. — Але моя діяльність щодо поневолених народів не зупиниться, я продовжу працювати з тими, хто готовий боротися за свою та нашу державність».

Нова очільниця спеціальної комісії Марія Мезенцева подякувала за довіру колегам, які підтримали її кандидатуру як голови ТСК. У своєму дописі у «Фейсбукі» вона окремо висловила вдячність Ярославу Юрчишину та всім народним депутатам, а також експертній команді, яка допомагає напрацьовувати важливі й революційні закони в межах порушення прав корінних народів росії, котрі прагнуть незалежності.

Марія Мезенцева розповіла, що проект закону, який стосується взаємодії з національними рухами корінних поневолених народів російської федерації, визначатиме правові засади державної політики в цій сфері, запровадить відповідну понятійну систему й термінологію, а також встановить ключові принципи політики та сфери відповідальності органів виконавчої влади. «Законопроект ґрунтується на визнаних нормах міжнародного права, передусім засадничих деклараціях ООН», — наголосила парламентарій. За її словами, під час обговорення проекту закону розглядалися конкретні питання взаємодії з національно-визвольними рухами черкеського та інгуського народів. Заплановано низку кроків для підвищення інтенсивності такої співпраці. «Наша робота базується на багатьох документах ООН, і ми працюємо над конкретними ідеями в рамках Ради Європи та парламентських асамблей різних міжнародних організацій», — акцентувала Марія Мезенцева.

Під час презентації законопроекту експерти надали «дуже змістовні напрацювання, ключовий меседж яких полягає в тому, що росія системно порушує права людини», зауважив зі свого боку колишній голова комісії Ярослав Юрчишин. Особливо такі порушення фіксуються, коли йдеться про права НЕРосіян, підкреслив він. Народний депутат відзначив серйозний рівень підготовки експертів, які презентувати законодавчу ініціативу й акцентував:

«Маємо публічно засудити дії рф щодо інгуського народу. Щодо черкесів: напряду говоритимемо з представниками цього етносу і надалі проводити спільну роботу». Парламентарій поінформував, що народні депутати спільно з експертами мають намір створити робочу групу для доопрацювання проекту закону.

На тому, що співпраця з поневоленими народами росії має стати державною політикою України, наполягає і представник «Європейської солідарності» Володимир В'ятрович. Розповідаючи про засідання спеціальної комісії, він зауважив: «Цей рамковий законопроект, підготовка якого є головним завданням ТСК, визначає правові засади державної політики, запроваджує відповідну понятійну систему й термінологію, визначає ключові принципи політики та сфери відповідальності органів виконавчої влади». Народні депутати одностайно підтримали законопроект, який після остаточного доопрацювання буде поданий на реєстрацію до Верховної Ради України, поінформував Володимир В'ятрович.

Надія Сміян, «Голос України»

ПРО РЕЗУЛЬТАТИ 19-ГО ЗАСІДАННЯ КОНТАКТНОЇ ГРУПИ З ПИТАНЬ ОБОРОНИ УКРАЇНИ

У середу, 14 лютого, відбулося 19-те засідання Контактної групи з питань оборони України.

Участь у засіданні взяли представники оборонних відомств майже 50 країн-партнерів.

Україну представляли Міністр оборони Рустем Умеров, Головнокомандувач генерал-полковник Олександр Сирський і начальник ГУР генерал-лейтенант Кирило Буданов.

Про результати засідання у форматі «Рамштайн» розповів Міністр оборони Рустем Умеров:

«Провели плідні перемовини в рамках Коаліції спроможностей.

ППО. Посилюємо нашу протиповітряну оборону, як системами, так і ракетами до них. Офіційно почала роботу Коаліція інтегрованої протиповітряної та протиракетної оборони. 15 країн вже приєдналися. Вдячний Німеччині, Франції та США за лідерство.

Артилерійські системи і снаряди – на порядку денному. Зокрема, спільне виробництво. Працюємо над цим, вже є результати.

F16 – йдемо за графіком у рамках всіх домовленостей з партнерами.

Дрони. Буде більше. Посилюємо взаємодію з партнерами в питанні безпілотних систем. Сьогодні офіційно запустили роботу Коаліції

дронів. Вже вісім країн приєдналися – Швеція, Британія, Данія, Німеччина, Литва, Естонія, Нідерланди, Латвія. Вдячний Латвії за лідерство.

Окрема подяка Сполученим Штатам та Міністру оборони Ллойдю Остину, який головував на засіданні.

Підтримка партнерів є. Працюємо, щоб вибити росіян з наших територій – як на землі, так і в морі, і на небі».

* * *

Канада інвестує 60 мільйонів доларів, щоб допомогти Україні експлуатувати та обслуговувати літаки F-16.

Це – внесок в Авіаційну коаліцію для закупівлі обладнання для F-16, зокрема за частини, озброєння, авіоніку та боеприпаси.

«Я вдячний міністру національної оборони Канади Білу Блеру та всьому канадському народу за непохитну підтримку. Перевага в повітрі – запорука успіху на землі», – прокоментував Міністр оборони України Рустем Умеров.

Підготовка винищувачів F-16 для Повітряних Сил ЗСУ – одна з тем 19-го засідання Контактної групи з питань оборони України.

Текст і фото: Міністерство оборони України

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ МОНГОЛІЇ ПРО МОСКВУ У СКЛАДІ МОНГОЛЬСЬКОЇ ІМПЕРІЇ

Колишній президент та прем'єр-міністр Монголії Цахіягійн Елбегдорж висміяв історичні фантазії з розлогої промови президента росії владіміра путіна, які той озвучив в інтерв'ю американському журналісту Такеру Карлсону.

Відповідний допис колишній лідер Монголії зробив у своєму акаунті в «Х» (колишній «Twitter»).

Цахіягійн Елбегдорж оприлюднив та прикріпив до нього мапу Монгольської імперії, на якій окремо вказана невелика територія, яку займало московське князівство у 1471 році.

Примітно, що Елбегдорж ще за радянського союзу навчався у Львівському військово-політичному училищі, а після повномасштабного вторгнення росії – виступив із підтримкою України.

Інтерв'ю путіна

Американський прореспубліканський журналіст Такер Карлсон, який неодноразово робив антиукраїнські заяви, на початку лютого приїхав до москви, щоб взяти інтерв'ю у владіміра путіна.

В інтерв'ю очільник кремля вчергове почав розповідати про історичні міфи про спадкоємство державності росії з часів Київської Русі, про «штучно створену державу Україну», та звинуватив Польщу в провокації нацистського лідера Адольфа Гітлера.

Крім того, в інтерв'ю він намагався пояснити, чому росія хоче окупувати українські території, пояснюючи це тим, що це, нібито, «історичні землі» росії, згадуючи про російську імперію.

Ілля Нежигай, «Факти»

«ЧИ Є У НАС ВОЛЯ»

путін шкодує, що не вдерся в Україну раніше. Влада Британії порівняла його з Гітлером

Міністр закордонних справ та колишній прем'єр-міністр Великої Британії Дейвід Камерон закликав американських конгресменів не повторювати з путіним помилок, допущених з політикою умиротворення щодо Гітлера, і терміново схвалити рішення про багатомільярдну військову допомогу Україні.

"Я не хочу, щоб ми продемонстрували слабкість, виявлену щодо Гітлера у 1930-х [...] Я не хочу, щоб ми продемонстрували слабкість, виявлену щодо путіна у 2008-му, коли він вторгся до Грузії, чи невпевнену відповідь у 2014 році, коли він захопив Крим і більшу частину Донбасу — щоб здійснити новий акт агресії у 2022 році, який коштує нам значно дорожче", — написав Камерон у статті для американського інтернет-видання "The Hill".

Яскравіший приклад, коли одна країна напала на іншу без жодних підстав, важко собі уявити, переконує Камерон конгресменів США.

"На одному боці — путін, який сподівається розширити свою імперію, просто пересидівши Захід. Він вважає, що ми слабкі. Він думає, що йому зійде з рук цей акт агресії — найбільш шокуючий з тих, що ми бачили за все наше життя", — пише очільник британського зовнішньо-політичного відомства.

"А з іншого боку — ми, — продовжує Камерон. — Ми маємо ресурси, економічну міць, знання. Наша економіка сильніша за російську у 25 разів. Їм довелося звертатися по допомогу до Пхеньяну. Все, що нам потрібно зробити, — це застосувати свою силу. Тож постає питання: чи є у нас воля?"

Водночас владімір путін у росії відкрито заявив, що шкодує через те, що не здійснив повномасштабне вторгнення до України раніше.

Про це він сказав в інтерв'ю для телеканалу "россия 1". "Єдине, про що ми можемо шкодувати, — це про те, що не почали наших активних дій раніше".

Так путін прокоментував перебіг війни в Україні. Він знову повторив, що Україна, нібито, не хотіла миру після 2014 року і не виконала Мінських угод, а Захід під цим приводом, нібито, "накачував Україну зброєю".

Російські війська насправді вдерались в Україну ще в 2014 році в Криму та на Донбасі, але не визнавали цього.

Хибний страх ескалації

Окремий абзац Камерон присвятив популярним принаймні в перші рік-півтора війни міркуванням про те, що надання Україні сучасної зброї може призвести до певної ескалації. Камерон їх відкидає.

"Ми довели, що небезпека ескалації — це ілюзія. Британія першою надала все, від протитанкової зброї до артилерії, танків і тепер ще й далекобійних засобів, як-от ракети „Storm Shadow“. Щоразу путін робив войовничі заяви про ескалацію — і щоразу це виявлялося просто риторикою", — нагадує колишній британський прем'єр.

Дружнє втручання у внутрішні справи

Таке звернення до американського парламенту з боку іноземного політика хтось може назвати втручанням у внутрішні справи, і Камерон це визнає, але як представник і колишній лідер країни — найближчої союзниці США, вважає своїм обов'язком все ж таки виступити з таким зверненням: "Я відкидаю все дипломатичні реверанси та закликаю Конгрес підтримати його (пакет допомоги Україні)".

Деякі республіканці справді заочно порадили Камерону не лізти у справи їхньої країни.

Полум'яна прихильниця Дональда Трампа та теорії змови "QAnon", член Палати представників Марджорі Тейлор Грін сказала в ефірі британської телекомпанії "Sky News", що краще б Дейвід Камерон думав про свою країну.

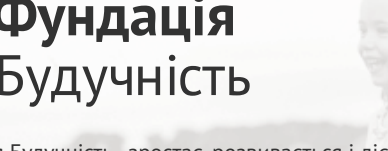
Інший конгресмен-республіканець, Метт Розендейл, сказав у радіоефірі "BBC": "Зараз ефект від спроби когось стороннього давати рекомендації Палаті представників США буде в кращому випадку мінімальним. Я відповідаю перед мешканцями Монтани, а не перед Англією".

...

«BBC-Україна»

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

- Рада Європейського Союзу 12 лютого прийняла постанову, яка передбачає можливість використання прибутку від заморожених російських активів на користь України.
- Ілон Маск закликав американців вплинути на своїх сенаторів, щоб ті провалили законопроект — «Farzad». «Ці витрати не допомагають Україні. Продовження війни не допоможе Україні. путін у жодному разі не допустить, щоб рф програла війну», — заявив Маск у розмові з сенаторами-республіканцями.
- В Ізраїлі суд зобов'язав надати всім українським біженцям посвідки на постійне проживання. Відповідна віза надає статус тимчасового жителя з правом на працевлаштування, медичне обслуговування, освіту. Рішення схвалила суддя Міхаль Агамон-Гонен. Вона зазначила, що влада не змогла визначити політику щодо українських біженців майже два роки, і тому суд змушений був втрутитися.
- Сенат США остаточно схвалив законопроект про допомогу Україні, Ізраїлю і Тайваню. Законопроект набрав 70 голосів "за" із 60 необхідних для того, щоб направити документ на розгляд у Палату представників. Проти законопроекту проголосувало 29 сенаторів. Законопроект передбачає \$61 млрд. для України, \$14 млрд. для Ізраїлю та \$4,83 млрд. на підтримку партнерів США в Індо-Тихоокеанському регіоні, в тому числі Тайваню.
- Україну, правдоподібно, можуть не запросити стати членом Північноатлантичного альянсу на майбутньому саміті НАТО у Вашингтоні. Захід пройде 9-11 липня. Про це заявила посол США в НАТО Джуліанна Сміт.
- В Україні, на боці росії, воює 15 тисяч громадян Непалу. За службу московити обіцяють 2,000 доларів і російське громадянство.
- У Німеччині на вулиці зарізали українського баскетболіста 17-річного Володимира Єрмакова, його друг Артем Козаченко перебуває в реанімації. Невідомі з ножами напали Володимира та Артема через їх національність. Інцидент трапився кілька днів тому в німецькому Дюссельдорфі, де спортсмени перебували на змаганнях.
- росія, начебто, відкрита до політико-дипломатичного врегулювання ситуації навколо України, але поки не бачить "серйозних пропозицій". Таку заяву зробив міністр закордонних справ рф сергій лавров. "Ті, хто нам оголосив війну, серйозних пропозицій немає, а через небажання враховувати ні наші інтереси, ні реальії на землі домовитися, звичайно, за столом переговорів поки не вийде. Варіантів таких не проглядається", — сказав лавров.
- За час повномасштабної війни росія завдала шкоди українській культурі на загальну суму 3,5 мільярда доларів. Україні знадобиться 9 млрд. доларів протягом 10 років, щоб відновити свою культуру і туристичний сектор. Війна з росією вже коштувала Києву понад 19,6 млрд. доларів у вигляді доходів від туризму. Про це заявила директорка відділу культури та надзвичайних ситуацій ЮНЕСКО Кріста Піккат.
- 14 лютого ЗСУ разом з ГУР МО атакували великий десантний корабель росії "цезар куніков" п'ятьма морськими дронами "Magura V5". На борту корабля перебував вантаж з боекомплектom. Судно отримало критичні пошкодження, після чого нахилилося та пішло на дно. Більша частина екіпажу, який перебував на борту, загинула. Вперше ЗСУ пошкодили його ще на початку війни — у березні 2022-го.
- росія заманює трудових мігрантів на окуповані території, нібито, для будівництва, а тимчасом вони риють окопи або примусово воюють проти України.
- Канада виділить 60 млн. доларів на оборону України. Про це заявив міністр національної оборони Канади Білл Блер на засіданні "Рамштайн". "Цей внесок буде спрямований на підтримку створення стійкого потенціалу винищувачів F-16 в Україні. Зокрема, кошти допоможуть забезпечити постачання життєво необхідних матеріалів та обладнання для F-16, таких як запасні частини, станції озброєння, авіоніка та боеприпаси", — йдеться в повідомленні. При цьому наголошується, що внесок доповнить оголошену раніше Канадою підтримку коаліції з підготовки F-16 для України.
- Українці зняли у січні з депозитних рахунків 27 мільярдів гривень — це рекордне зняття заощаджень після запровадження в Україні військового стану 24 лютого 2022 року.

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

МИ ПІДТРИМУЄМО

 Історичні проекти та культурні заходи	 Медичні та гуманітарні проекти	 Важливі видання
 Документальні фільми	 Концерти та музичні записи	 Молодь та спорт
 Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки	 Громадські заходи, конференції, семінари	 Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9
Phone: (416) 763-3388
Fax: (416) 763-4512
Website: bcufoundation.com

forum TV

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
 вівторок - 11 PM*
 субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada

@ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА **SONG OF UKRAINE**

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
З понеділка до п'ятниці 7:30 вечора на хвилі 1320AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: sofu.radio@gmail.com
Facebook: facebook.com/SOFUradio

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Tel.: (416) 516-2443 Fax: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

Суспільно-політичний тижневик
Видає Видавничу Спілку "Гомін України"
з обм. пор. у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських
Державницьких Організацій Канади

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин
 Редактор газети – Оксана Соколик

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА
YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL
 Канада: \$75 Canada: \$75

STANDARD MAIL
 Канада: \$100 Canada: \$100
3CA: \$120 USD USA: \$120 USD
міжнародні: \$250 international: \$250

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол. За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англословного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

Поле битви – Україна: шляхом звитяги і боротьби

Сторінка спонсорована Фондацією Будучність - BCU Foundation

БОРІТЬБА СОВЕТСЬКИХ СПЕЦСЛУЖБ ПРОТИ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ НА ХМЕЛЬНИЧЧИНІ У ПЕРШІ РОКИ РЕСОВЕТИЗАЦІЇ

(Продовження)

Попри те, що після закінчення німецько-радянської війни спецслужби ССРП потужно й систематично взялися за ліквідацію українського націоналістичного підпілля, зокрема на Наддніпрянщині, осередки ОУН та збройні боївки тут діяли до середини 1950-х років. Особливо це стосувалося території Правобережжя, яке межувало із колискою УПА – Волинню. Рейдуючі групи повстанської армії регулярно навідувалися на ці терени, розширюючи базу та географію визвольного руху, несучи правдиву інформацію про боротьбу за незалежність України. Разом із тим, подібні рейди мали на меті й забезпечення підпілля провізії.

У боротьбі проти націоналістичного руху радянські органи державної безпеки активно використовували практику здійснення агентурно-оперативних заходів. Про заведення, перебіг та реалізацію агентурних справ чекісти постійно доповідали з областей на Київ, де матеріал узагальнювався та передавався далі, до Москви. Не в останню чергу, завдяки цим документам сьогодні ми можемо не лише дізнатися про боротьбу українців за незалежність, але й простежити як НКГБ-МГБ-КГБ намагалися знищити осередки ОУН та ліквідувати відділи УПА.

З весни 1945 року на території сучасної Хмельницької області тривала розробка агентурної справи «Саламандра». У грудні того ж року, в процесі реалізації справи, з повинною з підпілля вийшов активний учасник ОУН, який потім був завербований в якості агента під псевдо «Чорний». Цей агент надав дані про підпілля Орининського району (як адміністративна одиниця ліквідований у 1959 році), зокрема й про боївку Служби Безпеки ОУН та зв'язки із оунівським підпіллям на території Тернопільської області. Крім того, агент назвав більше 20-ти відомих йому підпільників та повстанців.

Як наслідок, у січні-лютому 1946 року по справі було заарештовано 9 підпільників. Серед них був колишній боєць УПА Білик, який у квітні 1945-го брав участь у акції повстанського відділу на с. Чернокозинці Орининського району. Тоді було реквізовано продукти, розброєно групу «стрибків» (бойців винищувального батальйону), а та-

Підпільники Кам'янець-Подільського окружного проводу ОУН, які діяли на території сучасної Хмельницької області

кож захоплені документи правління колгоспу тощо. На момент свого арешту, Білик займав посаду станичного ОУН та керівника боївки СБ в Орининському районі.

Ще один заарештований підпільник, Хапицький, працював головою колгоспу й систематично надавав продукти харчування для відділів УПА, а також постачав зброю та боєприпаси. Також брав участь у акції в селі Чернокозинці, зокрема віддав повстанцям 10 колгоспних коней, 10 центнерів зерна, кілька свиноматок, документи колгоспу та допоміг роззброїти місцевих «стрибків».

Голова сільської ради Луцик також належав до підпілля ОУН, за що й був заарештований. Його обвинувачували у тому, що використовуючи своє службове становище, він повідомляв членам ОУН про заходи радянської влади, дезорганізовував роботу винищувального батальйону тощо.

Ще одна агентурна справа, під назвою «Опричники», була заведена на групу членів ОУН та бойців УПА в селі Авратин Базалійського району (тепер – у Волочеській міській територіальній громаді). У розробці перебувало 15 осіб, зокрема Ілля Стриганюк, 1896 року народження, уродженець і житель села Пальчинці Базалійського (теперішнього Підволочиського) району Тернопільської області. Працював на власному господарстві. Крім нього, чекістів цікавили уродженці та жителі Авратина Ульян Коцюр, 1889 року народження та Наталія Бугай, 1891 року народження, обоє – колгоспники.

За даними МГБ, Стриганюк «ще за Польщі» здійснював переходи радянського кордону із завданнями розвідувального характеру. У

1940 році займався формуванням у Тернопільській області повстанських загонів. У цей же час він залучив до ОУН Коцюру та Бугай. Під час німецької окупації Стриганюк організовував поліцію у Базалійському районі.

На момент заведення агентурної справи, Ілля Стриганюк займався збором розвідувальних даних для відділів УПА, що діяли в Тернопіль-

Підпільники Кам'янець-Подільського окружного проводу ОУН, які діяли на території сучасної Хмельницької області

ській області, зокрема про «стрибків», різноманітні заходи радянської влади. Одночасно проводив роботу із залучення нових кадрів для підпілля.

Улян Коцюр та Наталія Бугай у міжвоєнний період неодноразово переходили радянсько-польський кордон, а на момент заведення агентурної справи збирали розвідувальну інформацію та продукти харчування для повстанців.

Агентурна справа обласного УМГБ під назвою «Дністер» була скерована на виявлення керівного складу Кам'янець-Подільського окружного проводу ОУН. В рамках її успішної для чекістів реалізації, також вдалося викрити більше 15-ти конспіративних квартир та ліквідовано Дунаєвецький надрайонний провід на чолі

з Іваном Глевічем («Тернавою»).

У грудні 1946 року в селі Мирутин теперішнього Славуцького району Хмельницької області керівником рейдуючої групи «Максимом» (він же «Матрос»), ймовірно мали на увазі Миколу Климука, провідника Корецького надрайонного проводу, було створено сільський осередок ОУН чисельністю до 10 осіб на чолі із місцевими жителями Олександром Міщуком та Михайлом Василюком. Основне завдання осередку полягало у допомозі бойовці «Максима» зброєю, боєприпасами та провізією. Крім того, підпільники збирали розвіддані та брали участь у збройних акціях боївки.

Дещо пізніше Міщук та Василюк встановили зв'язок з бойовкою «Труби» (ймовірно, це був Павло Усачук, референт Служби безпеки Гощанського районного проводу), наслідком чого стала організація місцевої боївки з 12 осіб в Мирутині.

Після цих подій, на навко-

зерна, після чого відійшла в напрямку Рівненської області.

Така активність оунівського підпілля не могла залишитися непомітною і не турбувати радянські органи державної безпеки. На територію, де оперували боївки, була відправлена оперативна група УМГБ. Паралельно із цим, районне управління МГБ завело агентурну справу «Підпалювачі» (в оригіналі, російською – «Поджигатели») на мирутинський осередок.

Після нападу на колгосп у селі Досин, боївку «Труби» переслідувала оперативна група УМГБ. До збройного зіткнення дійшло в селі Майків Гощанського району Рівненської області. Під час перестрілки загинув один підпільник та ще один потрапив у полон. Здобиччю радянських оперативників стали реквізовані бойовкою зерно й худоба, а також 1 автомат, 3 гвинтівки й велика кількість антисовєтських листівок.

Після допиту взятого в полон підпільника Віталія Панасюка, оперативною МГБ групою було заарештовано ще ряд учасників нападу на село Досин: Федора Ткачука, Михайла Самойлюка, Григорія Ткачука, Андрія Шамрая, Миколу Алексеєва та 4-х симпатиків підпілля. Та найбільше працівників МГБ цікавив провідник «Труба» та його заступник «Дем'ян», для пошуку яких проводилися агентурно-оперативні заходи.

В рамках реалізації агентурної справи «Підпалювачі» слідчими районного управління МГБ та оперативною групою у квітні 1947 року було заарештовано організаторів й керівників мирутинського осередку Петра Міщука («Лозу»), Павла Левчука («Гришу») та Архипа Міщука («Яблоню»).

Та на цьому кроку в історії осередку ОУН та боївки с. Мирутин поставлено не було. Тривало слідство, розшукували оунівців. А самі співробітники МГБ вважали однією з першочергових задач ліквідацію націоналістичного руху на території не лише Славуцького району, але й усієї області.

(Закінчення у наступному числі)

Юрій Щур, кандидат історичних наук, керівник науково-дослідницького проєкту "Повернута спадщина"

ОБЛОГА ЗАМКНЕНОГО КОЛА — ХІД ЗАЛУЖНИМ. ПЕНТАГОНІВСЬКИЙ ПОЧЕРК ВІДСТАВКИ?

Відставка головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного не стала несподіваною.

Про такий намір політичного керівництва держави ми вели мову кілька місяців поспіль.

Водночас відставка Валерія Залужного стала однією з найрезонансніших кадрових подій у ході десятилітньої російсько-української війни.

Один з огидних у цій історії штрихів — це те, що світові медіа писали про конфлікт між політичним та військовим керівництвом України, а всі вітчизняні засоби комунікації, котрі пов’язані з владою, стверджували, що все це брехня, російські наративи, що немає ніякого конфлікту між Зеленським та Залужним і що про звільнення взагалі не йдеться.

Гармонія на початку великої війни між Зеленським і Залужним була лише в теорії.

На практиці — безкінечна війна, інтриги, боротьба за лідерство і рейтинги, бо Ставка працює на телевізор.

А Генеральний штаб не може виконувати політичні рішення через свою природу.

Відстояти державу

І от одразу після відставки Валерія Залужного, президент Володимир Зеленський присвоює ексголовнокомандувачу звання Героя України.

Це цілком заслужене звання, яким потрібно було нагородити генерала Залужного ще минулого року.

Українське суспільство вважає Валерія Залужного ефективним керівником насамперед тому, що в лютому-березні 2022 року не було знищено Українську державу.

Війна — це процес політичний. Але іноді військові мають право утверджувати та навіть нав’язувати свою точку зору. Особливо коли йдеться про нештатні загострення на фронті.

Але в Україні військове керівництво не могло донести до політиків обґрунтування прийнятих рішень. Бо у Верховного головнокомандувача є лише дві думки: його і неправильна.

Офіс президента все частіше виступає пружиною кризи. І однією з найбільших проблем стали професійний і світоглядний конфлікти між цивільними, зовсім далекими від воєнних знань, помічниками президента і Генеральним штабом.

Врешті, за однією з версій, президента підштовхнули до прямого конфлікту з головнокомандувачем. Більше емоційно-особистісного, ніж об’єктивного і фактажного.

Ніхто не розуміє, чому насправді президент звільнив Залужного. Є лише версії. Одна з них, котру ми вже оприлюднювали, — влада допускає в недалекому майбутньому участь росії в домовленостях щодо формули миру. А Залужний був проти такого діалогу з росією, принаймні найближчим часом.

І генерали з команди Залужного — Сергій Шаптала та Сергій Наєв — підтримують у цьому ексголовнокомандувача.

Тож зняття Залужного — це ще й спосіб пробити спротив генералів

перемовинам з агресором, бо услід за головокомом відправляють у відставку і його заступників.

Залізний генерал

З іншого боку, про ймовірну ініціативу відставки українського головнокомандувача з Вашингтона йдеться у виданні «Politico».

Воно зазначило про відчутну напругу між Пентагоном і українським головокомом через серйозні розбіжності в поглядах на стратегію і тактику минулорічного літнього контрнаступу.

Ну, звісно, формальна причина недоволення має бути.

За словами інсайдерів «Politico», Пентагон наполягав на тому, щоб ЗСУ здійснили один потужний прорив концентрованими силами в запропонованому американськими штабними офіцерами місці.

Замість цього Київ почав наступ одразу на кількох напрямках, вважаючи, що так росіянам буде складніше задіяти свої резерви, розриваючись між різними ділянками.

«Після кількатижневих суперечок стало очевидно, що українці взагалі не хочуть прислухатись до порад США, вони вирішили, що американські військові не можуть їм нічого путнього порадити, — зазначили інсайдери видання. — Головним аргументом Залужного стало те, що в західних союзників не було досвіду бойових дій такого масштабу, в такій війні, й вони не розуміють, про що говорять і що пропонують».

Така позиція Залужного, як стверджує «Politico», не сподобалась американцям і здалась їм зверхньою.

Щоправда, ніхто не каже про те, що зброї для того контрнаступу було недостатньо.

Як відомо, згодом український головнокомандувач оприлюднив свою думку в британському виданні «The Economist», котра хоч і була правдивою, але не спрацювала на користь Україні.

І нібито через цю публікацію Зеленський змушений був переконувати партнерів, що війна не зайшла в позиційний тупик і Захід повинен продовжувати надавати допомогу.

«Я добре знаю на прикладі стосунків між США та Ізраїлем, як американці ставляться до своїх партнерів, у котрих збираються вкладатись, тому я не здивуюсь, що це все правда», — зазначив ізраїльський військовий оглядач, старший лейтенант сухопутних військ Ізраїля Ігаль Левін.

Офіційний Вашингтон на відставку Залужного відреагував спокійно. Помічниця міністра оборони США з питань міжнародної безпеки в Пентагоні Селеста Валландер оприлюднила характеристику новопризначеного головнокомандувача Олександра Сирського як досвідченого й успішного командира.

«У цьому немає жодних сумнівів, адже в арсеналі Сирського — й оборона Києва, й харківська наступальна операція, але такі оцінки повинні давати українці, а не представники Пентагону, — вважає Ігаль Левін.

— Для американців досвідчений означає лояльний, консервативний, той, хто вміє працювати за регламентами та інструкціями, не відхиляючись від прийнятих ліній. Загалом,

не бунтівник і не експериментатор, чого американська військова еліта також не любить.

Американцям важливо, щоб за провал наступу, в котрий вони вклали чималі кошти і засоби та де не було випробувано великого сухопутного механізованого маневру, котрий вони також планували, були призначені відповідальні. Ми, ізраїльтяни, все це вже багато разів проходили — американський почерк впізнається ментально».

От і ще один маркер до наших підозр щодо закулісних ігор Заходу й москви.

Захід наївно вважає, що зможе домовитись із путіним щодо власної безпеки.

А ракети, націлені на члена НАТО — Польщу — під час останніх обстрілів України, ракетне лоскотання нервів Румунії, країнам Балтії — то просто гра путіна в «Контр-Страйк». Цікаво, на якому він уже рівні? Захід, бува, не прогавить момент свого програву?

Масштабний носій знання війни

Ще одна версія звільнення полягає в тому, що ОП вбачає в Залужному конкурента з надзвичайно високим політичним рейтингом і безпрецедентною підтримкою українців.

Головнокомандувач Залужний, попри провідну роль президента Зеленського, — чи не єдиний масштабний носій історії сучасної війни з росією.

Саме він найбільше й найреалістичніше бачить увесь фронт, розуміє замисли російського генерального штабу і може створити стратегічні базові системи оборони для підготовки поразки росії.

І в останній публікації своєї стратегії в «CNN» Валерій Залужний закликає перейти до сучасного типу війни: з цифровим полем, радіоелектронним контролем операцій, поєднанням ударів БПЛА з кіберзасобами тощо. За єдиним замислом із використанням ШІ (штучний інтелект).

Він вважає, що треба невідкладно переходити до реалізації мережецентричної війни в нових умовах.

Залужний описує новий тип маневрової, безконтактної, віддаленої війни з переходом від традиційних засобів ураження до високоточного і технологічного. Але для цього треба створити «абсолютно нову державну систему технологічного переозброєння».

Державні політичні керманічі його не чули. Чи робили вигляд, що не чули.

Хоча президент прийняв один із пунктів плану Залужного, оголосивши про створення державного органу з безпілотних систем. Однак колишній головнокомандувач мав на увазі не разове, а системне забезпечення ЗСУ високотехнологічними засобами.

Після оприлюднення в «CNN» стратегії Залужного голові держави потрібно було б віддати Генеральному штабу реалізацію нової філософії підготовки та ведення воєнних дій з урахуванням обмежень і швидкого опанування нових спроможностей.

Щоб не тільки знищувати ворога, а й забезпечувати існування самої державності. Меншими ресурсами

завдати таких втрат росії, які б зупинили її агресію і на майбутнє.

Ми вже говорили, що в президента немає власної стратегії війни з росією. Крім, сподіваємось, бажання її перемогти. Його команда не володіє уявленням можливостей у цьому напрямку. От і ще одна суть конфлікту між Зе-командою та головнокомандувачем.

Влада на Банковій бачить війну не як окрему, специфічну воєнну сцену, а як політику гри на її периферіях.

Сирський, ти хто?

Колишній народний депутат України Віталій Чепинога зазначив, що Валерій Залужний має бездоганний авторитет у війську, що має неабияке значення під час війни. Наступникові Залужного на цій посаді буде не просто.

«Незалежно від того, якою буде картина воєнних дій у найближчий осяжний період, неодмінно казатимуть: «А от якби був Залужний!». Про це говоритимуть генерали, про це казатимуть військові експерти, рядові солдати і громадяни України», — вважає Чепинога.

І от не встигли висохнути чорнила, якими підписано наказ про призначення головнокомандувачем ЗСУ генерала Олександра Сирського, як провідні світові видання у статтях про рокировку головнокомандувачів позгадували не лише операції, якими переважно успішно керував Сирський, а й прізвиська, які він отримав упродовж своєї кар’єри. Одне з них — «м’ясник». Це насторожує.

А от частину української спільноти бентежить місце народження і навчання новопризначеного головнокомандувача. Олександр Сирський народився на росії і навчався в москві. Хоча, можливо, Сирський є етнічним українцем?

Щоправда, чимало з українського генералітету навчалися на росії. Окрім Валерія Залужного. Звісно, ознака цивілізованості європейської держави в тому, аби не акцентувати увагу на таких речах. Ми і є цивілізованими.

У нас президент за походженням єврей, міністр оборони — кримський татарин. Але війна з путіністами мимоволі робить на цьому фокус. Точніше, саме московити й смакують котрий день факт російського минулого українського головнокомандувача. Печерні люди, вони аналізують склад крові, як гітлерівці — об’єм черепа, аби визначити приналежність до нації.

Ми ж сподіваємось, що умами нових воєнних керманічів керуватимуть реалізм та верховенство української державності.

Однак після звільнення Залужного кожна невдача Зеленського стане його персональною відповідальністю. Призначений ним Сирський буде змушений визнати, що він або керуватиметься стратегією Залужного, або запропонує свою, що малоймовірно.

У будь-якому випадку президент Зеленський — у цугцвангу. Його черга робити хід. А він ще не зовсім розуміє, що вже будь-який з його ходів погіршує власну позицію і веде до втрат.

**Тетяна Пархомчук,
«Україна молода»**

БЕЗПЕКОВА УГОДА МІЖ УКРАЇНОЮ ТА НІМЕЧЧИНОЮ У МЕЖАХ ВІЛЬНЮСЬКОЇ ДЕКЛАРАЦІЇ G7

У межах візиту до Німеччини Президент України Володимир Зеленський підписав із Федеральним канцлером ФРН Олафом Шольцом Угоду про співробітництво у сфері безпеки та довгострокову підтримку між Україною та Федеративною Республікою Німеччина.

Документ укладений у межах Спільної декларації, яку прийняли Україна та члени «Групи семи» у Вільнюсі 12 липня 2023 року.

Цією безпрецедентною угодою Німеччина засвідчує свою непохитну підтримку незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України в межах міжнародно визнаних кордонів від 1991 року. Німеччина має намір надавати підтримку Україні стільки, скільки буде потрібно для того, щоб допомогти нашій державі захистити себе та відновити територіальну цілісність.

Двостороння угода діє протягом десяти років з моменту її підписання та чітко закріплює конкретні компоненти безпечових зобов'язань, які Німеччина надала Україні. Зокрема, документ визначає пріоритетні сфери двосторонньої безпекової співпраці – військової, політичної, фінансової та гуманітарної.

Так, в угоді зафіксовано, що у 2024 році Німеччина надасть кошти на військову допомогу Україні на загальну суму понад 7 млрд. євро, що значно посилить українську армію. ФРН продовжуватиме надавати підтримку Україні протягом усього строку дії документа.

Також сторони визнають важливість застосування санкцій для обмеження доступу російської федерації до фінансів, товарів, технологій та послуг, які вона використовує у своїй агресивній війні. Відповідно до документа Німеччина працюватиме над підтримкою санкційного тиску на росію та боротьбою з ухиленням від санкцій, доки триватиме війна рф проти України та доки не буде відновлено територіальної цілісності нашої держави.

Крім того, Німеччина продовжуватиме роботу в Коаліції щодо створення трибуналу щодо злочину агресії проти України для забезпечення ефективної відповідальності.

ФРН підтвердила готовність спільно з партнерами у Європейському Союзі та «Групі семи» використовувати законні шляхи, щоб спрямовувати доходи від російських активів на підтримку України.

Угода також передбачає механізм екстрених консультацій у разі можливого майбутнього збройного нападу росії на Україну, що застосовується на вимогу будь-кого з учасників протягом 24 годин для визначення відповідних подальших кроків.

Окрім того, документ закріплює відданість Німеччини підтримці зусиль України на шляху реформ, необхідних для реалізації прагнень до членства в ЄС і НАТО. ФРН також сприятиме поточній та майбутній підтримці України з боку Європейського Союзу.

Текст і фото: ОПУ

НАША БОРОТЬБА ТРИВАЄ!

Кращі з кращих стали на захист України, розуміючи свою відповідальність за її волю і долю, а також за долю всього цивілізованого світу. Наші серця і думки – разом з ними. Наша праця – в поміч тим, хто виборює на полі бою перемогу і справедливий мир.

Наша молитва – за полеглих Героїв, а в їх числі – за сумівців-бійців Євгена Войцехівського, Віталія Волкотруб, Михайла Дімітрова, Григорія Добоша, Олега Юрченка, Віктора Мельниченка, Юрія Мороза, Григорія-Гайка Степанюка, Романа Корвацького, Ярослава Кондришина, Василя Микиця.

Усі одинадцять — члени СУМ, посмертно нагороджені "Залізним Хрестом Заслуги" Світовою Управою СУМ за відвагу, рішучі чини, гідні звання Героя, що приносять славу українському імені.

Текст і фото: Бюлетень СУМ

УГОРЩИНА БЛОКУЄ 13-Й ПАКЕТ САНКЦІЙ ЄС ПРОТИ РОСІЇ

Угорщина не підтримала 13-й пакет санкцій Європейського Союзу проти росії на зустрічі послів країн-членів ЄС у Брюсселі.

Про це повідомляє «Financial Times» з посиланням на власні джерела.

Як зазначається, на зустрічі послів ЄС 14 лютого Угорщина була єдиною країною, яка не підтримала пакет санкцій, спрямований проти майже 200 осіб та компаній з росії, Китаю та інших країн, які, як вважається, допомагають москві у веденні війни.

Угорці не погодилися через китайські компанії, – сказав виданню один із чиновників.

Інший урядовець, поінформований про переговори, дипломатично охарактеризував їх як "дуже плідний обмін думками", зазначивши, що Будапешт "попросив трохи більше часу для аналізу змісту пропозицій".

За словами чиновників, дискусії триватимуть і, ймовірно, будуть розглянуті міністрами країн-членів.

Андрій Самойленко, «Pravdatut»

ЩО СТОІТЬ ЗА НАМІРАМИ КРЕМЛЯ...

➔ Закінчення з стор. 1

космічним командуванням США Д. Дікінсон, «російські випробування протисупутникової ракети з прямим виведенням на орбіту показують, що москва продовжує створювати системи космічної зброї, які підривають стратегічну стабільність та створюють загрозу всім країнам».

15 листопада 2021 року росія провела руйнівні випробування протисупутникової ракети з прямим виведенням на орбіту, збивши власний недіючий розвідувальний супутник «Целина-Д», що викликало велике занепокоєння у світі. Міністерство оборони рф підтвердило випробування як таке, що зміцнює обороноздатність росії через вірогідність «раптового завдання шкоди безпеці країни в космічній сфері та на Землі». Тоді в результаті випробувань у космічному просторі залишилось понад 1,5 тис. уламків, які ще роками за-

грожуватимуть космічним апаратам усіх країн. Ба більше, через загрозу зіткнення з хмарою космічного сміття, що підійшла на небезпечно близьку відстань до Міжнародної космічної станції, російські та американські астронавти на борту отримали вказівку сховатися в пристикованих кораблях, здатних повернути їх на Землю (капсула «Crew Dragon» компанії «SpaceX» і російський корабель «Союз»). До речі, небезпечні випробування на навколоземній орбіті проводить і Китай. У 2007 році ситуативний союзник кремля завдав ракетного удару по одному зі своїх старих метеорологічних супутників, у результаті чого в космосі з'явилося приблизно 2,3 тисячі уламків.

Що саме росія має на орбіті зараз, достеменно невідомо. Однак, згідно з повідомленнями агенції «PBS», росією вже запущений супутник «Космос-2575», що знаходиться під контролем Повітряно-космічних сил ро-

сії, має ядерне джерело живлення й оснащений потужними засобами радіоелектронної боротьби для виведення з ладу американських військових супутників.

Отже, безперечно, що росія і Китай нарощують свою присутність на навколоземній орбіті, а США сприймають російську космічну загрозу досить серйозно. Недарма у відповідь на інформацію про те, що росія може розмістити у космосі ядерну зброю, Пентагон повідомив про майбутній запуск 6-ти супутників, які мають відстежувати потенційні загрози раніше за наземні радары. Як випливає із заяви безпекового відомства, два пристрої будуть стежити за гіперзвуковими та балістичними ракетами, а ще чотири зосередяться на винищувачах.

Хоча ситуація прямо не пов'язана з Україною, але цілком може вплинути на деякі важливі для нас рішення, зокрема щодо продовження

підтримки України. Адже М. Тернер – один із тих республіканців, які виступають за підтримку Конгресом нового пакету допомоги і всіляко намагаються перебороти антиукраїнські настрої у власній партії. У цій ситуації новини про розміщення росією протисупутникової зброї в космосі можуть стати саме тим каталізатором, що підштовхне парламентарів Палата представників голосувати за нього. Недарма речник кремля д. пєсков назвав риторику Тернера «хитрощами Білого дому» та спробою переконати сенаторів-республіканців у Конгресі підтримати законопроект про допомогу для України, а російська пропаганда розгорнула в підконтрольних західних медіа чергову інформаційно-психологічну операцію з нівелювання російської загрози в космосі та дискредитації адміністрації Д. Байдена.

Центр протидії дезінформації

Над вертепом зірка сходить,
Коляда по світу ходить,
Із Різдом вітання щирі,
Щастя, радості і миру!

В неділю, 21 січня 2024 р. в українській католицькій катедрі св. Йосафата в Едмонтоні, Альберта, відбувся Концерт Коляд, який кожного року влаштовує Українське Музичне Товариство Альберти (УМТА).

Вважаю доцільно згадати про важливість плекання співу колядок та щедрівок. Як знаємо, з доісторичних часів наші предки плекали народні звичаї й обряди. Цей давній побут пов'язаний з природою й порами року та залежними від них періодами хліборобських, сільськогосподарських, скотарських, мисливських та інших праць. До обрядів кожної пори року належали й пісні. В період, коли ще далеко було до християнських часів, під час зимового циклу наші предки співали величальні пісні-колядки, якими славили господарів, бажали їм здоров'я, щастя, щедрого врожаю, достатку. Вшановували також господиню та всіх членів родини. Є ті, що вірять, що колядки можуть сягати назад п'ять тисяч років!

Із запровадженням християнства в Україні Різдвяні свята стали частиною зимового циклу обрядів. В той час обряд колядування почали пристосовувати до нової віри, а також творили нові релігійні колядки з біблійними образами, які також набули популярності серед народу. У колядках, за традицією, вшановували всіх членів родини, а ці нові колядки вихваляли новонародженого Ісуса Христа. Колядки були поширені в усіх слов'янських народів, тільки не в росії.

Щодо щедрівок — вони знані лише на українській території. Назва «щедрівка» — пов'язана зі «Щедрим», багатим вечором, коли щедрий бог сонця сховався на землю в селянську хату, на господарство, разом з духами померлих і віщував свою щедрість і багатий урожай в Новому Році.

Український нарід завжди достосовувався до змін в обставинах. З плином часу, протягом багатьох століть, відбувалася незліченна кількість подій через які народні звичаї та обряди зазнавали чимало змін. Тут говориться не тільки про вплив нової християнської віри і, багато пізніше, модернізації та міської культури, але й про дві світові війни та час між ними, про національно-визвольний рух, про час під советським режимом, що старався знищити усі наші святкові традиції. Наш нарід зумів пережити усі труднощі тих лихоліть, а з відновленням Незалежності

КОНЦЕРТ КОЛЯД В ЕДМОНТОНІ

ти в 1991 році активно повертався до обрядів колядування.

Різдвяні звичаї українського народу разом з колядками та щедрівками є свідками його древности. В них відображується правдива історія України. В них знаходимо

Український народний хор Вітер;
капеля бандуристок Феєрія

останки поганських часів. В них бачимо згадки князів та дружинників з часів київської держави, гетьманів та козацтва часів Гетьманщини, стрільців та повстанців часів Визвольних Змагань. Це й тому москва здавна старається знищити наші традиції, нашу творчість, щоб знищити докази нашої давньої та самобутньої культури, яка повністю відрізняється від їхньої.

На превеликий жаль, від 2014 р., і тим більше від лютого 2022 р., ми бачимо як зміни та перетворення колядок відбуваються під час дальшої боротьби за Незалежність — воїни Збройних Сил України теперішніх часів творять нові колядки, просять свободи для народу, моляться за Україну.

Руслана Лоцман, Заслужена артистка України, у статті для «Нового Шляху»-«Українських Вістей», 15 січня 2023, «Різдво українське: традиція і сучасність» пише: «Цьогоріч Україна співає свою коляду по всьому світу, це голосніше, ніж в попе-

Хор української православної катедрі св. Івана Хрестителя

редні роки, адже в час війни багато українських родин в різних куточках світу закликають молитвою та піснями перемогу і мир на нашу землю. Українське Різдво є там, де лунуть наші колядки та щедрівки. Починаючи з фронту, який тримають українські воїни, і завершуючи волонтерськими осередками в різних країнах

світу, які допомагають нам у цій боротьбі. Символіка християнських пісень сьогодні, як ніколи, відображує наше життя, в якому образ Ірода належить московському правителю, а Діва Марія оберігає кожного свого сина, який став на захист своєї

батьківщини. ... Попри війну, традиції живуть, бо в них зберігається наша ідентичність та національна свідомість. ... Змінюються тексти в колядках, написані самими бійцями. Традиція змінюється, а значить — живе».

Колядки існують з давніх-давен. В них є чародійна

Рідна Школа при парафії св. Юрія Переможця

сила! Мені здається, як довго будемо співати їх, так довго будемо існувати! Тож тримаймося разом, бо разом ми сильні, і співаймо колядки та щедрівки — вони ж наші обереги!

Щодо концерту — маю кілька завваг. Участь в програмі концерту участь брало 275 осіб (включно з дири-

ливого звучання.

Концерт розпочався входом катедрального хору св. Йосафата. Присутні встали та разом з хором відспівали **БОГ ПРЕДВІЧНИЙ**. Відтак Люба Бойко-Белл, голова УМТА, привітала присутніх та пригадала, що Товариство засноване в лютому 1972 році, понад 50 років тому, і що Концерт Коляд був першим концертом, влаштованим товариством, 14 січня 1973 року. Цей концерт був і є тривалою традицією Різдвяних святкувань української громади в Едмонтоні.

Програмою концертом керувала Софійка Овчаренко за текстом, підготованим на цей концерт Галиною Котович, членом та секретарем УМТА. Програма проходила як слідує:

ВСЯЧЕСКАЯ (муз. А. Гнатишина); **НОВА РАДІСТЬ СТАЛА** (галицька мелодія, обр. Р. Лопатки); **ДЗВОНІКИ** (обр. А. Мельничук); хор української католицької катедрі св. Йосафата, диригент: Денис Луцишин;

РІЗДВЯНЕ ВІНШУВАННЯ; БОГ СЯ РОЖДАЄ; Рідна Школа при парафії св. Юрія Переможця, кляси 3,4,5, диригент: Анна Крупа, музичний керівник: Олена Шевчук, директорка школи: Оля Миц; **ПРИХОДЕ ГОСПОДЬ** (обр. Ю. Анткова); **НА ЙОРДАНСЬКІЙ РІЧЦІ** (обр. о. К. Стеценка); хор української православної катедрі св. Івана Хрестителя, диригент: Орест Солतिकевич;

СПИ ІСУСЕ, СПИ (сл. і муз. о. Й. Кишакевича); **НІЧКА ТА РАДІСНА** (сл. і муз. В. Богачук); Курси українознавства ім. Івана Франка, диригентка: Оля Харабара, директорка курсів: Лілія Суха; **ТРИ СЛАВНІ ЦАРІ** (гарм. гурту «Джершень»); **ЗВІСТКУ ЯНГОЛ СПОВІСТИВ** (сл. Н. Семеної, муз. А. Попруги, обр. О. Токар); **СУМНИЙ СВЯТИЙ ВЕЧІР** (обр. І. Батюк і Л. Курбанової, обр. на хор Н. Грінінг); хор «Верховина» при Спільці Української Молоді (СУМ), диригентка: Наміша Грінінг;

МОЛИТВА ДО СВ. О. МИКОЛАЯ ЗА УКРАЇНУ (сл. К. Рабчун-Мосійчук); читав Богдан Харабара, Курси українознавства ім. Івана Франка;

ВЕСЕЛИСЯ, ВИФЛЕЄМЕ (обр. о. І. Сембрата, ЧСВВ); **СВЯТЦІ СИДІЛИ** (обр. Р. Гурка); хор парафії св. Василя Великого, диригентка: Єлисавета Лісова-Андерсон;

ТИХА НІЧ, СВЯТА НІЧ (муз. Ф. Грубера); **ВІД ХАТИ ДО ХАТИ** (обр. Б. Стандари); капеля бандуристок Феєрія, керівник: Оксана Коломієць; **НЕБО ЯСНІ ЗІРКИ ВКРИЛИ** (муз. Б. Сегіна, хорова обр. Л. Погорецької), солістка: Карла Гудема, супровід: капеля бандуристок «Феєрія», віолончель: Андрій Коломієць; **ДІН-ДОН** (авторська колядка А. Мельничук); український народний хор «Вітер», диригентка: Леся Погорецька;

О, СВЯТА МАРІЄ-МАТИ (сл. і муз. Р. Бревка, гарм. І. Фіцалович), солістка: Соломія Катеринчук; **ЗЕМЛЮ ЮДЕЙСЬКУ** (обр. С. Стельмашука); хор «Дніпро», диригентка: Ірина Шмігельська;

В ТЕМНУЮ НІЧКУ (сл. і муз. Ієромонаха Іпатія (Малютіна), переклад Т. Угрин, обр. М. Волинського), **НІЧКА ТА ЯСНАЯ** (сл. і муз. В. Богачука, обр. О. Токар); камерний хор Капеля Киріє, диригентка: д-р Меланія Туржон;

ЩО ТО ЗА ПРЕДИВО (обр. В. Барвінського), солістка: Соломія Катеринчук; **ТАМ ВО БАХМУТІ** (сл. і муз. О. Вітвіцького, обр. М. Гусар), солісти: Соломія Катеринчук, Валтер ді Томасо; «Нове життя», хор при парафії св. Василя Великого, диригентка: Олександра Гринюк;

НА СВЯТ ВЕЧІР (муз. І. Недільського); **ОЙ, В СРУСАЛИМИ РАНО ЗАДЗВОНІЛИ** (муз. Я. Яциневича); **БУДЬТЕ ЗДОРОВІ** (із зібрання В. Ганчук); хор парафії св. Юрія Переможця, диригентка: Ірина Тарнавська.

Перед закінченням коротке слово виголосив парох катедрі св. Йосафата, Всечесніший о. Я. Гербут, який заважив що «як співаємо — молимося подвійно!» . Насамкінець присутні спільно заспівали колядку **ВО ВИФЛЕЄМІ**, остання стрічка якої просить:

Глянь оком щирим,
о, Божий Сину,
На нашу землю, на Україну.
Зішли їй з неба дар превеликий,
Щоб Тя славила во вічні віки.

Слід сказати, що збір добровільних датків при вступі був \$3,465.25. Ці фонди призначені на «Міст Надії», поміч бідним дітям, сиротам, родинам з багатьма дітьми і в теперішніх часах, постраждалим від російської агресії. Щира подяка всім жертводавцям.

Фото: Андрій Литвинець
Орієс Олійник,
член УМТА

Ukrainian Community TOWN HALL

WITH CONSERVATIVE MEMBERS OF PARLIAMENT

St. Phillips Lutheran Church
61 West Deane Park Drive,
Etobicoke, Ontario
Sunday, February 25
4 - 5:30 p.m.

SHUVALOY MAJUMDAR, MP
CALGARY HERITAGE
SHUVALOY.MAJUMDAR@PARL.GC.CA

TOM KMEC, MP
CALGARY SHEPARD
TOM.KMEC@PARL.GC.CA

JAMES BEZAN, MP
SELKIRK-INTERLAKE-EASTMAN
JAMES.BEZAN@PARL.GC.CA

У 10-ту річницю війни Росії проти України

Комітет Українок Канади — Відділ Торонто
під патронатом
Конгресу Українців Канади — Відділ Торонто
Запрошують українську громаду до численної участі

Неділя, 3 березня 2024 р.

Собор Покрови Пресвятої Богородиці
30 Leeds St. (Ossington & Bloor)

1:00 попол. **Екуменічний молебень за Україну** за участю владик Єпархії Торонто і Східної Канади УГКЦ та УПЦ в Канаді

2:00 попол. **Благодійний концерт** у церковній залі за участю виконавців з Канади та України

Вступ за вільними датками
Кава і солодке після концерту

Відзначимо пам'ять Героїв Небесної Сотні.
Слава Україні! Героям слава!

BCU Financial
Кредитова Спілка Будучність

The League of Ukrainian Canadians, The League of Ukrainian Canadian Women & The Ukrainian Youth Association of Canada present:

THE WAR IS NOT OVER

This war does not rage on the frontlines alone — it rages in the hearts of all Ukrainians, every day. This exhibition highlights the magnitude of the humanitarian catastrophe, the extent of horrors inflicted by Russia, and the stories of courageous Ukrainians whose lives were ruthlessly taken — or forever altered — by this war.

If Russia stops fighting, the war ends.
If Ukraine stops fighting, there will be no more Ukraine.

FEBRUARY 20 - FEBRUARY 25
Toronto City Hall - Main Rotunda
100 Queen Street E, Toronto

Photography used in the exhibition: by Ievgen Maloletka, Emilio Morenatti, Sergio Stakhnyk, Kostiantyn and Vlada Liberov, Kateryna Kolesnyk, Vitaliy Shevchuk, Oleksandr Danyileiko, materials from Okhmadyt archives, UNYF Edmonton archives, UCC-APC archives, and TSN News Ukraine archives.

CONSERVATIVES WILL ALWAYS SUPPORT UKRAINE

- ✓ Conservatives negotiated the original **Canada-Ukraine Free Trade Agreement**
- ✓ Conservatives called on the Trudeau government to **give 83,000 CRV-7 rockets to Ukraine**
- ✓ Conservatives launched **Operation UNIFIER** to train Ukrainian troops

**Slava Ukraini!
Heroyam Slava!**

**Слава Україні!
Героям слава!**

JAMES BEZAN MP
SELKIRK-INTERLAKE-EASTMAN

PIERRE POILIEVRE
LEADER OF THE OFFICIAL OPPOSITION

JAMES.BEZAN@PARL.GC.CA • JAMESBEZAN.COM • 204-785-6151

МОЛОДІЖНИЙ НАЦІОНАЛІСТИЧНИЙ КОНГРЕС: ІДЕЯ – КАДРИ – БОРОТЬБА

10 лютого відбулася Звітна конференція Молодіжного Націоналістичного Конгресу та відзначення 23-ї річниці від заснування організації, яка розпочалася церемоніалом вшанування загиблих у боротьбі за Україну, зокрема традиційним ритуалом біля пам’ятної дошки на честь «хрещеного батька» МНК Івана Гавдида «Лісового» та біля могили Назара Матлака «Штахети».

Ми, члени Молодіжного Націоналістичного Конгресу, завжди спиралися на ідеї ОУН та працювали на результати нашої роботи.

З початком повномасштабної війни волонтерський напрямок МНК перегорнув нову сторінку своєї діяльності. Впродовж останніх двох років волонтери МНК досягли вражаючого ус-

піху: залучили понад 14 мільйонів гривень та закрили кожен із запитів військових МНК-івців.

Близько сотні членів МНК захищають українську соборність в різних структурних підрозділах Сил Оборони України: артилеристи, піхотинці, сапери, розвідники, медики, які з початку повномасштабного вторгнення працювали на Харківському, Херсонському, Запорізькому, Донецькому та Луганському напрямках.

Серед найболючіших втрат від початку війни: Роман Атаманюк, Віталій Бенчак, Василь-Яків Капустинський, Назар Матлак, Тарас Давидюк.

Попри війну та виклики ми продовжуємо втілювати нашу місію – ми провели таборовий сезон. Нам вдалося провести 7 таборів та вишколити понад 200

учасників.

Наша місія: формування генерації освічених, успішних українців, які розбудовують державу на ідеях українського націоналізму – це не просто слова.

«Життя підготувало нам екзамени з усіх дисциплін і справ, якими МНК займався до повномасштабного вторгнення. З нашої ідеології, вишколів, історії, стійкості.

Я можу з впевненістю сказати – МНК склав іспит. І уже показує гідні результати своєї діяльності.

Кожен з нас сьогодні творить новітню історію, а не стоїть осторонь», – стверджує Сергій Репік, Голова Молодіжного Конгресу.

Віriamo і Діємо!

Інформцентр МНК

Фото: МНК

«У РОСІЇ З ДІТЕЙ ФОРМУЮТЬ МАЙБУТНІХ СОЛДАТІВ РЕЖИМУ, ЯКИХ У БІЙ ВЕСТИМУТЬ ІДЕОЛОГІЯ І ШТУЧНА НЕНАВИСТЬ»

Лейтмотивом усіх освітніх програм у рф проходить пропагандистська міфологія «боротьби проти ворогів» і готовності померти «за батьківщину». путінська влада намагається зламати покоління, що підростає. Про це 13 лютого, в ефірі телеканалу «FREEDOM» заявила виконавча директорка «Східної правозахисної групи», адвокатка, правозахисниця Віра Ястребова.

Вона нагадала, що російська федерація перевіряла режим дитячої мілітаризації на тимчасово окупованих територіях України, починаючи від 2016 року. Він був всеосяжний, відкривалися так звані військово-патріотичні табори та інші заклади для дітей, де їх навчали практичних навичок володіння зброєю. До цього додавався компонент ідеологічного оброблення для покоління, що підростає, який, по суті, формує в них образ ворога і виправдовує мілітаристську агресивну політику кремлівського режиму.

«Зараз путінська пропагандистська машина, його режим працює над тим, щоб сформувати з дітей на території росій-

ської федерації майбутніх солдатів режиму, яким уже не буде чим платити, а яких має вести в бій їхня ідеологія, їхня штучна ненависть, яку їм зараз програвують їхні вчителі. І як ми бачимо, це оброблення починається ще з ясел, дитячих садочків, починаючи від іграшок. Переходимо до школи – там те ж саме: «уроки мужності» і всілякі зустрічі з так званими ветеранами. Усе це сприяє утворенню такого інформаційного вакууму, що навкруги вороги, попереду війна, і, отже, треба їм навчитися не боятися помирати, як радять вчителі», – сказала Ястребова.

За словами правозахисниці, «Уроки про важливе», «Юнарія», «Рух перших» – за цими

назвами стоїть матеріал, за яким у росії працюють із дітьми та молоддю.

«Цей мікс військової освіти з погляду ідеології, що весь світ налаштований проти російської федерації і навкруги вороги, поєднуючи це з виправданням вбивства і смерті – «не бійтеся вмирати за батьківщину» – лейтмотивом проходить по всіх освітніх курсах. Варто зазначити, що їхня різниця в тому, що до них залучені різні групи за віком. І зараз система створена так, з такою кількістю цих утворень, тому що в такий спосіб все складніше і складніше свою дитину в рф захистити від цієї пропаганди і цієї так званої освіти», – додала Віра Ястребова.

Мілітаризація сфери освіти – частина військової диктатури владимира путіна. До російських шкіл для проведення уроків запрошують найманців, а військова символіка стає частиною способу життя молоді.

«FREEDOM»

ОЛЕКСАНДР СИРСЬКИЙ ДАВ ІНТЕРВ'Ю ТЕЛЕКАНАЛУ «ZDF»

Головнокомандувач ЗСУ Олександр Сирський дав інтерв'ю німецькому телеканалу "ZDF". Він розповів про новий етап війни, мету України, а також співвідношення втрат на фронті.

"РБК-Україна" наводить головні заяви Сирського в інтерв'ю німецькому телеканалу "ZDF".

Новий етап війни

"Ми перейшли від наступальних дій до ведення оборонної операції. Мета нашої операції – виснажити противника, завдати йому максимальних втрат, використовуючи наші укріплення, наші переваги в технічному плані, в плані безпілотної авіації, РЕБ, утримування підготовлених рубежів оборони", – сказав Сирський.

Водночас, за словами головного командувача ЗСУ, технологічний прогрес, зокрема застосування безпілотників, змушує війну перейти у нову стадію.

"Ця війна підвищує значення технологічного прогресу в збройних силах та самого прогресу збройної боротьби. Ми вже бачимо, і для нас це не новина, використання наземних роботизованих платформ. Модулів, які керуються дистанційно, що дає можливість зберегти життя військових. Тобто війна переходить у нову стадію", – додав він.

Мета України у війні з рф

Україна не змінює своєї мети щодо виходу на свої кордони. Як наголосив головком, в українців немає іншого вибору.

"Все ґрунтується на тому, що ми повинні закінчити війну виходом на наші кордони. Інших варіантів не розглядається, бо іншого виходу у нас просто немає. Це, по-перше", – сказав Сирський.

Однак, за його словами, суспільство має згуртуватися навколо загальної справи перемоги, а також потрібно нарощувати власне виробництво зброї з огляду на проблеми з зовнішньою допомогою.

"Потрібно напружитися всім. Немає ззовні допомоги – треба налагодити виробництво тут, в Україні. Цей процес запущено, треба нарощувати виробництво. Потрібно розраховувати на власні сили. Також потрібно удосконалювати тактику. Головна цінність – життя нашого солдата", – пояснив головком.

Втрати росії та України

Українська армія, за словами Сирського, не може дозволити собі ставитися до своїх солдатів, як російські командири, які посилають військо у "м'ясні штурми".

"Ми не можемо дозволити собі такого ставлення як у російських воєначальників, коли вони проводять тактику "м'ясних штурмів". Я краще залишу якусь позицію, але не допущу загибель особового складу. А для них життя солдата цінності не має. І ми це бачимо, їхні втрати в 7-8 разів переважають наші втрати за останніми даними", – зазначив він.

Чи думав, що війна з рф надовго

Ще на початку повномасштабного вторгнення рф в Україну Сирський відчував, що війна не буде мати чітких часових рамок.

"Коли агресія почалася, у мене було відчуття, що я йду в якусь безодню, яка не має чітких часових рамок. На той момент взагалі було незрозуміло, коли це закінчиться, але я розумів, що це буде довго та тяжко", – розповів головком.

...

Дмитро Левицький, «РБК-Україна»

TUCKER CARLSON JOINS LONG LINE OF ‘USEFUL IDIOT’ JOURNALISTS HELPING TYRANTS

The notorious Walter Duranty of the New York Times and Nazi broadcaster Lord Haw-Haw offer cautionary tales.

By JAMIE DETTMER
Feb 8, 2024
POLITICO

Tucker Carlson is far from being the first Western journalist to have aligned himself with the enemy. There’s a long tradition of the likes of Hitler and Stalin finding pliable Brits and Americans to do their propaganda for them.

Russian President Vladimir Putin can be confident he won’t be facing any zingers in his interview with Carlson, due to be broadcast on Thursday night in the U.S. It will probably be more an exercise in sycophancy akin to the softball encounter between Carlson and Donald Trump last August. Indeed, it could be an attempt to map out the contours of another Trump-Putin love-in.

After all, Carlson nailed his colors to Putin’s mast long ago. He’s argued Washington should take Russia’s side in its war on Ukraine and dubbed Ukraine’s Volodymyr Zelenskyy a “dangerous authoritarian” — not a description, apparently, he thinks applicable to the Russian leader. He has also always been in tune with Putin’s calls for “traditional values” — which in Russia tends to mean the abuse of LGBTQ+ rights.

The most obvious parallel with Carlson’s fawning approach to a Russian despot is arguably the New York Times reporter Walter Duranty, bureau chief in Moscow from 1922 to 1936.

After proving his loyalty and writing glowing accounts of the Communists’ Five-Year Plan he was granted an exclusive interview by Stalin. He failed to report on the

Holodomor, the famine that killed millions of Ukrainians in 1932 and 1933, and attacked those who tried to get the word out, including Gareth Jones, a Welsh journalist. “Any report of a famine in Russia is today an exaggeration or malignant propaganda,” Duranty noted in one false article.

Historian Mark von Hagen later wrote that Duranty’s reporting was just rehashed Soviet propaganda at odds with the “experience of the peoples of the Russian and Soviet empires.” But it had impact. Sally Taylor, author of a critical biography, argued Duranty’s reporting was a factor in U.S. President Franklin D. Roosevelt’s decision in 1933 to grant official recognition to the Soviet Union. Later, when Stalin’s atrocities became public knowledge, Duranty said: “You can’t make an omelet without breaking a few eggs.”

That attitude didn’t do the New York Times any favors over the years and Duranty was repeatedly wheeled out as such an egregious example of malpractice, not least by Ukrainians. The paper concedes the coverage that won him a Pulitzer Prize in 1932 is “largely discredited.”

Duranty was a true believer, insisting the ends justified the means. Much like American socialist reporter John Reed, author of “10 Days That Shook the World,” who worked for the People’s Commissariat for Foreign Affairs, translating decrees and news about the Bolshevik government in the early days around the 1917 revolution. “I also collaborated in the gathering of material and data and distributing of papers to go into the German trench-

es,” Reed wrote of his World War I propaganda activities.

Later he returned to the U.S. with his spouse Louise Bryant, an American feminist and political activist, where they defended the Bolshevik revolution and he co-founded the short-lived Communist Labor Party of America. Charged with sedition, he fled back to Russia. U.S. novelist Upton Sinclair described Reed as “the playboy of the Russian revolution.” Reed, in fact, started to fall out with his Soviet bosses over revolutionary tactics, and succumbed to typhus but was given a hero’s burial, becoming one of only four Americans buried at the Kremlin Wall Necropolis in Red Square. There’s probably space there for Carlson too.

Russia calling

The Nazis as well as the Soviets found useful propagandists for their cause. American-born anti-semite William Joyce, a scion of the British Union of Fascists, gained infamy as broadcaster Lord Haw-Haw in World War II, taunting U.S. and U.K. audiences with his Nazi radio show Germany Calling. Just in case Carlson is tempted by the idea of a show called Russia Calling, he’d best be warned these things can end badly, and the British hanged Joyce in 1946. The British socialite Unity Mitford turned to Nazi propaganda out of idol worship.

In 1934, she went to Munich hoping to meet Adolf Hitler and stalked him at the Osteria Bavaria, his favorite eatery. Finally, after 10 months, Hitler invited her over to his table. “It was the most wonderful

and beautiful [day] of my life,” she wrote to her father. “I am so happy that I wouldn’t mind a bit, dying. I’d suppose I am the luckiest girl in the world. For me he is the greatest man of all time.”

Germany’s Führer approved of Mitford’s middle name Valkyrie and was delighted that her grandfather had translated the anti-semitic works of Houston Stewart Chamberlain, a favorite author, according to historian Giles Milton. Unity became part of Hitler’s inner circle, and wrote for Julius Streicher’s anti-semitic newspaper Der Stürmer a vitrolic article denouncing the Jews, beginning the piece, “The English have no notion of the Jewish danger.” She shot herself in the head at the outbreak of war, but survived and was visited by Hitler, only dying in 1948 from complications from swelling around the bullet.

The Nazis were also able to press into service the comic novelist P.G. Wodehouse, known for his fictional characters Jeeves and Wooster. Interned by Vichy French authorities, Wodehouse was released by the Germans and whisked off to the luxury Hotel Adlon in Berlin and agreed to make five broadcasts to the U.S. via German radio before America joined the war, comprising humorous anecdotes about his experiences as a prisoner, that helped to humanize the Nazis.

Carlson himself has defended his approach, by lying that Western media have not even bothered to try to speak to Putin. But even the Kremlin effectively admitted it chose him as a “useful idiot.” When confronted with

Carlson’s statement that media didn’t bother to apply to talk to Putin, Kremlin spokesman Dmitry Peskov said: “Mr. Carlson was incorrect” and added Western media requests were rejected because “they cannot boast of any attempt to even seem like they are providing impartial coverage.” Carlson, however, who has claimed to “root for Russia,” can presumably be relied upon to be impeccably impartial.

Jamie Dettmer is an accomplished American-British journalist and broadcaster who has covered a wide range of global affairs. Jamie Dettmer worked as a reporter for VOA, focusing on Europe, the Middle East, and global affairs until April 2022. His reporting took him to various locations, including Rome, London, Libya, Lebanon, and Turkey. As a veteran foreign and war correspondent, he has been on the frontlines in conflict zones such as Syria, Libya, Iraq, Lebanon, and Ukraine. His coverage spans critical issues like Europe’s migration influx, the rise of political populism, and terrorism in Europe. Dettmer’s extensive career includes work for prominent media outlets such as The Times of London, Newsweek, Sunday Telegraph, Washington Times, New York Sun, The Scotsman, and The Hill2. He has reported on 15 wars, the impeachment of Bill Clinton, the fall of the Berlin Wall, and numerous parliamentary and presidential elections across Europe and the United States. Dettmer has shared his insights on major news networks, including CNN, MSNBC, France 24, ABC, and BBC.

INTO SIBERIA: THE LONG ARM OF UKRAINIAN INTELLIGENCE AND THE GREEN WEDGE

GLEN HOWARD
February 11, 2024
Eye on Eurasia

Introduction

On the night of November 30, 2023, Ukrainian saboteurs detonated an explosion in a key strategic tunnel located on the Baikal Amur Mainline (BAM) railroad in eastern Siberia. The attack on the Severomuysky tunnel is notable not only for the impact it had on

Russian rail traffic in the Russian Far East but also because the Ukrainian security services organized and conducted a clandestine strike deep inside Russia at a distance of nearly 4,000 miles from the territory of Ukraine.

Attributed to the Ukrainian Security Service, or SBU, the attack is to date one of Kyiv’s boldest infrastructure strikes in the past year marked by repeated raids on Russian bases, factories, and railroads. These attacks include

cross-border assaults into Russian territory adjoining Ukraine, such as Belgorod province, and also include aerial attacks on Russian strategic air bases by Ukrainian drones – such as the Tula air-based attack (home to the TU-95 nuclear bombers); and finally an attack on the Pskov air base that disabled/destroyed several Il-76 transport planes. By far the strike on the Severomuysky tunnel was perhaps the most stunning attack since the start of the 2022 war

as one Ukrainian news outlet compared the Siberian attack to be the equivalent to the July 17, 2023 strike on the Kerch Strait Bridge that disabled the strategic bridge making it inoperable for several months.

Aside from the penetrating nature of the attack deep inside the Russian Far East, Ukrainian military planners also revealed they have an excellent under-

◀ Into...page 2 UE

➔ From page 1 UE

standing of the strategic impact the strike would have on Russian trade with China and the rest of Asia. Only two Russian railroads operate in the frozen tundra of the Russian Far East: the BAM railway and the noted Trans-Siberian railway. The impact of the Severomuysky attack was felt immediately because it temporarily reduced Russia to one functioning railroad line to its Asian port of Vladivostok. Perhaps more importantly the attack put Moscow on notice that military planners in Kyiv understand that Russia’s Siberian flank is highly vulnerable to Ukrainian sabotage.

The Devil’s Gamble

The attack on the Severomuysky Tunnel was brilliantly planned and executed. Up to four explosive devices went off while an enormous train consisting of 50 railroad cars was moving through the 15-kilometer-long tunnel. Euromaidan Press reported that as many as 35 trains were trapped inside the tunnel while 14 trains managed to escape the carnage of the blast by virtue of being outside the tunnel when the detonation occurred. Moreover, the sequencing of the attack indicated Ukrainian planners perfectly understood how Moscow would react to the first attack and planned accordingly knowing exactly what steps the Russians would pursue once it lost access to the first tunnel.

Immediately following the November 30 explosion in the Severomuysky tunnel another railroad train was attacked the following day on December 1st. This attack occurred in the same area but on a strategic bypass route, reported by the pro-Kremlin Telegram channel Baza in a lengthy video of the explosions.

Known as the Chortov Most’, or Devil’s Bridge, this bypass line to BAM is the only detour route for Russian rail traffic from the Severomuysky Tunnel. The Devil’s Bridge is an imposing structure built in the Siberian permafrost that lies astride a 35-meter-high viaduct structure. Due to its height and fragility caused by its exposure to the elements, no train can use the Devil’s Bridge train speeds faster than 20 km per hour. This limits the total weight of any train that can cross it and forces Moscow to use additional locomotives to push the train. The very reason the 15-kilometer Severomuysky tunnel was built was to lessen the burden if not avoid use of the fragile bridge. It was at this point that SBU saboteurs struck again on December 1st.

In a post-explosion analysis of the Siberian attacks, the Ukrainian publication Defense Express reported that the Severomuysky explosions destroyed key sections of the tunnel and caused partial flooding of the tunnel. Damage also was caused to the signaling and electrification system inside the tunnel.

Russia’s Railway Dilemma in the Far East

With only two rail lines servicing the Russian Far East, Moscow has to plan carefully for its transportation options in the region due to the limitations

of both railways. Trans-Siberian is far larger and can carry as much as 53 million tons a year while BAM is far more limited, and is capable of carrying only 16 million tons a year, or one-third of the Trans-Siberian. In light of the damage done to the Severomuysky tunnel Moscow was forced to divert traffic to the Trans-Siberian railroad line which created a major transportation bottleneck for the Kremlin. Given the fact that the bulk of the material being sent on the BAM is destined for China, Moscow’s trade ties to China were also affected by the blast and will likely raise questions in Beijing about the reliability of this route.

The Trans-Siberian railway is one of the oldest strategic railroads in the world and was constructed amidst Russia’s 19th-century pivot to Asia. Built in the era of Russian great power competition with a rising Japan in the second half of the 19th century by the Russian financier Sergei Witte, the Trans-Siberian helped to bolster Russian demography in the Far East by transporting hundreds of thousands of settlers to the fertile Amur and Ussuri River regions. The Trans-Siberian also served Russia masterfully in the Russo-Japanese War transporting over 300,000 Russian soldiers to fight against the Japanese in the 1905 battle of Mukden in Russian-occupied Manchuria.

The BAM railway project was built in the 1980s during another Russian confrontation in Asia, this time amidst the Sino-Soviet conflict. Soviet planners oversaw the highly strategic BAM project to bolster Russia’s position vis-à-vis-China, both economically and strategically following border clashes with China on the Ussuri River in March 1969. According to one of the few works written on the history of BAM **Siberian Development and East Asia** by the historian Alan Whiting, if China attacked the USSR in a war it could easily destroy the Trans-Siberian railroad and sever Moscow’s communications with Vladivostok and the rest of the Russian Far East. In short, BAM was built to serve as an alternative means of communication in the event of a war with China and the Trans-Siberian could no longer operate.

The building of BAM involved massive expenditures by the Soviet Union in strategic infrastructure to bolster Moscow’s traditionally weak demographic foothold in the Russian Far East. East of Lake Baikal **Moscow is estimated to have a population of approximately 5.7 million**, down by 2 million from the population of 7.7 million in the late 1980s.

In light of the recent railroad attacks on the Baikal-Amur Mainline, Moscow has another threat to worry about in the Russian Far East created by the long arm of Ukrainian intelligence. Immediately following the Siberian attack one SBU official told the Ukrainian newspaper Ukrainska Pravda that the “Russian special services should get used to the fact that our people are everywhere. Even in distant Buryatia.” What the official was indirectly referring to was the existence in the Russian Far East of a network known as Ukraine’s “Green Wedge”.

Ukraine’s Secret Weapon: The Green Wedge

Ukraine’s Siberian attacks certainly

came as no surprise to officials in the Kremlin. In January 2023 Nikolai Patrushev the former head of the Russian Federal Security Service and current head of the Russian Security Council made a public warning about the potential Ukrainian threat to the Russia Far East posed by the existence of a large Ukrainian community in Siberia known as the “Green Wedge”.

In a prescient article on this topic, Paul Goble noted that Patrushev explicitly referred to the security threat posed by the Ukrainian population in the Russian Far East, stating that “in the southern parts of the Far East, given the large share of those who resettled there already during the times of [tsarist prime minister Pyotr] Stolypin, a significant number of residents consider the culture of the Ukrainian people to be their native one.”

Goble underscored the importance of this statement by noting: “Few in the West or even in Moscow know about these communities. But for Ukrainians, they are key outposts of Ukrainian civilization.” Russian analysts have long described the Ukrainian communities in the Far East as “wedges” with the one in the Far East between Vladivostok, Vostok, and Khabarovsk being referred to as the “Green” wedge and others such as those along the Russian-Kazakhstani border and in the Kuban being the “Blue” and “Crimson” Wedges, respectively.

Ukrainian officials first began raising the issue of the Green Wedges after the 2014 Russian invasion of eastern Ukraine and its annexation of Crimea when a senior Ukrainian advisor to former Ukrainian President Petro Poroshenko publicly championed the cause of the “Green Wedge,” while some Ukrainians have coined the term “from the Don to the Amur” to capture its importance in Ukrainian nationalism.

The origin of the term “Green Wedge” dates back to Tsarist Russia’s strategic plan of resettlement of Ukrainians to the Russian Far East in the late 19th century. Ships loaded with Ukrainians regularly departed from Odesa for Vladivostok starting in 1883 – taking advantage of free transportation - to resettle in the rich agricultural areas of the Ussuri and Amur River regions. Ukrainian migration to the region changed the demographic composition of the two regions to the point that by 1926 Ukrainians made up 18 percent of the population in the Russian Far East.

Even today Russian sources estimate that Ukrainians make up between 15 to 20 percent of the population in the Far East but downplay their links to Ukraine due to their heavy Russification. However, Topwar.ru in a lengthy analysis of the topic admits Ukrainian nationalism was deeply rooted in the “Green Wedge” and that removing it would be difficult to achieve. Following the Russian Revolution in 1917, Ukrainian nationalists adopted their own flag, which was patterned after the yellow-blue flag of independent Ukraine. The fact that Topwar.ru and other Russian military and security websites have written about this topic for nearly a decade demonstrates that Moscow always has taken this threat quite seriously.

According to Goble **the term for wedges comes from the Ukrainian**

word “klins” while the term “Green Wedge” originates from the word “Zelyonyi klin.” Despite Russian efforts at Russification, many Ukrainian descendants in the region remain attached to their Ukrainian roots and in some cases speak Ukrainian. An entire Wikipedia page has been dedicated to the term “Green Wedge” which documents the history of the Ukrainian nationalist movement in the Russian Far East. During the Russian Civil War, Ukrainians in the Far East even sought to form their own Ukrainian Far Eastern Republic.

Ironically, US officials as noted by Goble, once understood the importance of the “Green Wedge” and as part of the US information warfare campaign against the Soviet Union started broadcasting to the Russian Far East in the Ukrainian language from facilities in Japan in the mid-1980s.

The Security Implications of the Green Wedge on the Russian Far East

In light of the recent train attacks in Siberia and Patrushev’s concern about the existence of the threat posed by the “Green Wedge,” it is apparent that Ukraine has established and operates a major clandestine network to conduct further attacks on Russian infrastructure in the Far East. Whereas Moscow had to cope with the threat posed by the cross-border attacks in Belgorod province earlier this year, the BAM railway attacks in early December indicate that the Kremlin will also have to shift its security attention to combatting a new front it has yet to face in the ongoing Russia-Ukraine war.

What is of particular concern to Moscow is how these Ukrainian attacks will affect Russia’s trade relations with China. With the Trans-Siberian overloaded and unable to accommodate more cargo the Kremlin finds itself in a difficult predicament and must rely on the BAM railroad line to meet Chinese demand. In 2024, Moscow reportedly will finish a second 340-kilometer railway on the Baikal-Amur Mainline that will enable the Russian government to increase its annual coal exports to China by 45 million tons through the Eligi and Ogoja coal mining deposits. Due to these constraints, the BAM railway is Russia’s only alternative railroad line to feed China’s appetite for Russian natural resources and this creates an even greater likelihood that the strategic railroad will be a target of opportunity for Kyiv in 2024.

Important takeaways for Western policy experts are that the two recent Siberian attacks appear to be the beginning of a new and concerted Ukrainian sabotage campaign that will likely make the Russian Far East a new front in Ukraine’s sabotage efforts against the Kremlin. Less important but equally significant is that these attacks have important repercussions for Russian trade with China and could undermine Russia’s growing dependence on imports of weaponry from both China and North Korea since rail transportation is an integral part of the Russian military logistics system.

Glen Howard is a commentator on Russia and Eurasian defense and security issues. Former President of the Jamestown Foundation.

«НЕ ЛЯКАЙТЕСЯ ТРУДНОЩІВ І ПЕРЕПОН, БО З НАМИ БОГ»: настанови патріарха Сліпого для майбутніх поколінь

В Українському католицькому університеті розпочався новий проєкт «Сліпий говорить». У межах проєкту відбулася розмова із кандидаткою історичних наук, викладачкою, науковою співробітницею і доценткою Інституту історії Церкви УКУ Світланою Гуркіною.

«Не лякайтеся труднощів і перепон, бо з нами Бог. Вірте у велике і світле майбутнє Української Церкви і народу, бо після Голготи, напевно, прийде Воскресення».

Деканат студентського життя УКУ розпочав другий навчальний семестр 2023-2024 року з нового проєкту-ініціативи «Сліпий говорить».

Перша Гутірка в межах проєкту відбулась із кандидаткою історичних наук, викладачкою, науковою співробітницею і доценткою Інституту історії Церкви УКУ Світланою Гуркіною. Історикиня давно вивчає постать Патріарха Йосифа Сліпого, його біографію та значення для Української Греко-Католицької Церкви і України. На 2024 рік припадає кілька ювілейних дат Патріарха Йосифа кардинала Сліпого, зокрема, 85-річчя єпископської хіротонії, 80-річчя вступу на Галицький митрополічний престол та 40-ва річниця від дня смерті, зауважила науковиця.

«Без сумніву, Йосиф Сліпий є одним з духовних лідерів українського народу, і його внесок у становлення Церкви та державності важко переоцінити. Примітно, що наша Гутірка відбувається 25 січня — саме цього дня 1965 року Папа Римський Павло VI іменував Йосифа Сліпого кардиналом. Про цей факт, до речі, мало хто знає, адже сам Патріарх не охоче носив червоні кардинальські шати. Натомість, коли в 1975 році отець Іван Гринів вперше під час Літургії пом'янув його як Блаженнішого Патріарха Києво-Галицького і всієї Русі, Йосиф Сліпий з великою повагою і честю прийняв цей титул і послідовно його відстоював», — розповіла Світлана Гуркіна.

Щоб досягнути всю велич постаті Йосифа Сліпого, варто зазирнути у його дитинство. Народився він у багатодітній родині на Тернопільщині у селі Заздрість. Йосиф Коберницький-Дичковський, а таким є його світське ім'я та прізвище, був наймолодшим сином у сім'ї. З малих літ проявляв великий інтерес до науки і вже у початковій школі навчався двома іноземними мовами: польською і німецькою.

«Йосиф Сліпий мав неабиякий хист до вивчення мов. Згодом опанував ще французьку, англійську, італійську, вивчив античні мови та церковнослов'янську (щоб користуватись релігійною літературою). Однак, справжньою його любов'ю — була латинська. Пізніше, викладаючи у Греко-Католицькій богословській академії у Львові, Йосиф Сліпий поспричинювався виключно латинською мовою на своїх заняттях, відтак захоплював своїх студентів до її вивчення», — додала промовиця.

Після початкової школи, Йосиф Сліпий вступив до української гімназії в Тернополі. Він був дуже старанним до наук і мав неабияку повагу серед учнів і вчителів. Потому, продовжив навчання у Греко-Католицькій духовній семінарії у Львові. Там він зустрівся з митрополитом Андреем Шептицьким, який одразу помітив і запам'ятав здібного студента. Закінчивши перший рік семінарії, за скеруванням митрополита Андрея, Йосиф Сліпий поїхав до Австрії — вивчати догматику на богословський факультет в університеті Інсбруку. Він добре володів німецькою, тож йому було не складно опанувати нові знання. Зрештою, у 1918 захистив докторську дисертацію з теології і

дотримувався постів. У цьому він взорувався на свою родину, передусім на батька та матір. Тож ще під час навчання митрополит Андрей Шептицький викликав його до Львова у 1917 році і висвятив на священника.

Здобувши відповідну освіту, Йосиф Сліпий повернувся до України і у 1922 році став професором догматики

Сенат Львівської богословської Академії. В центрі — отець-ректор Йосиф Сліпий. Фото з сайту Енциклопедії Сучасної України (<http://esu.com.ua>)

здобув ступінь доктора богослов'я.

«Після закінчення навчання у Австрії, Йосиф Сліпий поїхав до Риму, де ще два роки навчався в Папському університеті св. Томи Аквінського, Григоріанському університеті та Орієнтальному інституті. Захистив латинською мовою ще одну працю — „Начало Духопоходження у Пресвятій Трійці“ і отримав звання „Magister Agregatus“. У Римі він також вивчав мистецтвознавство і пізніше йому це стало в пригоді, коли він був відповідальним за розпис каплиці Святого Духа при Львівській греко-католицькій духовній семінарії», — зауважила історикиня.

Окрім великого бажання навчатись, ще змалку Йосиф багато молився і

людину», — Патріарх Йосиф Сліпий.

Окрім науки і богослов'я, молодий інтелектуал о. д-р Йосиф Сліпий захоплювався природою. Як спадок, залишив значні натуралістичні колекції. В Українському католицькому університеті у Римі він створив природничий музей, де зібрані найрізноманітніші опудала тварин та взірці мінералів. А ще він обожнював подорожувати. У середині 1930-х років під час літніх вакацій Йосиф Сліпий мав нагоду відвідати Святу Землю та Англію. Усі свої враження він задокументував, тож залишив чимало записів зі своїх поїздок, які опублікував окремими виданнями.

У грудні 1939-го року, за згодою папи Пія XII, митрополит Андрей Шептицький висвятив Йосифа Сліпого на єпископа із правом наступництва. Після смерті Шептицького, 11 листопада 1944-го Йосиф Сліпий очолив Галицьку митрополію.

«Тоді він ще не знав, що попереду має лише 5 місяців свободи, щоб виконувати свої митрополічні обов'язки. За це час Йосиф Сліпий встиг зробити багато, зокрема: призначив нову адміністрацію; відновив навчання у Греко-Католицькій богословській академії; відновив, а фактично з нуля заснував „курси дяків“; висвятив 9 нових священників; відвідав усі 9 парафій з візитаціями, які були у місті Львові (за межі міста йому виїжджати не дозволяли); щотижня по четвергах збирав на зустрічі священнослужителів (тих, які могли приїхати до Львова) і обговорював з ними важливі питання; написав 6 послань; написав звернення до радянської влади, щоб дозволили греко-католицьким священникам поїхати з місіями по всьому радянському союзу», — розповіла Світлана Гуркіна.

«Per aspera ad astra» («Крізь терни до зірок») — любив повторювати Йосиф Сліпий, цей напис є і на його єпископському гербі. Символічно, але саме таким був його життєвий і професійний шлях. Попереду в нього були 18 років «втрачених» у таборах Сибіру і Мордовії та ще 18 років плідної праці на благо Української Греко-Католицької Церкви та України.

«Наука, молитва, праця і праведне християнське життя — основи, на які опирався Патріарх Йосиф Сліпий у своїй діяльності і чого варто в нього повчитись. Можна дати кілька порад, як наслідувати вчення Йосифа Сліпого: користати з усіх можливостей, які є в університеті; любити науку і прагнути знань; навчитись смиренню, бо це є та християнська чеснота, яка показує, ким людина є насправді», — так завершила історикиня зустріч зі студентами.

Фото: Пресслужба Секретаріату Синоду Єпископів УГКЦ
За матеріалами Українського католицького університету
Пресслужба Секретаріату Синоду Єпископів УГКЦ

ІЛЛЯ РЕПІН ЧИ РІПИН? УКРАЇНСЬКИЙ ХУДОЖНИК, ЯКОГО «ВКРАЛА» РОСІЯ

російська влада присвоїла собі багато українських митців. Серед них виявляється є і Ілля Рєпін.

Недавно найбільший художній музей Фінляндії "Ateneum" визнав Іллю Рєпіна українським, а не російським художником. Ще за півроку до повномасштабного вторгнення рф в Україну музей у співпраці з Третяковською галереєю та Музеєм російського мистецтва провів велику виставку робіт митця. Тоді окупанти переконали фінів, що рєпін народився на території рф і він являється саме російським художником. Проте москва традиційно привласнила собі талановитого українця.

Брехня росіян

Через скандальну виставку у 2021 році "Ateneum" вступив у тісний контакт з українськими активістами, повідомляє місцеве видання "Suomen Kuvalehti". Куратор музею Тімо Гууско визнав, що їм бракувало інформації про широкі зв'язки митця з українською культурою.

Як повідомила журналістка "Української правди. Культура" Анна Лодигіна, готуючи статтю про художника, вона попросила більше інформації про його життя у Фінляндії. Тоді керівництво музею надіслало їй статтю про те, що батьки Рєпіна були росіянами і народилися в московській області. У від-

повідь вона надіслала докази, що це неправда – церковні документи свідчать, що батько і дід митця народилися в Україні.

Рішення змінити громадянство Рєпіна зайняло у фінського музею понад два роки з моменту перших запитів після виставки у 2021 році. Проте недавно Рєпіна, роботи якого представлені в постійній експозиції "Ateneum", справедливо підписали українським художником.

Рєпін чи Ріпін?

Національний проект "Справжні" ще у 2022 році навів докази того, що росія привласнила собі українсько-го художника Іллю Рєпіна.

Офіційно, митець був родом із Чугуєва Харківської області. Його сім'я, до речі, була досить заможна, але з часом опинилася на межі банкрутства, тому Іллі по-

трібно було шукати шляхи заробітку. Тож у свої 19 років він вирішив вступити в Академію мистецтв у Петербурзі, попри це, все життя підтримував тісні зв'язки з Україною.

"Тільки українки та парижанки вміють одягатися зі смаком! А які дукати, моністи, головні убори, квіти! А які обличчя!", – писав митець.

До речі, експерти проекту пишуть прізвище художника Ріпін. Виявляється, він сам підписував себе як Р'пінъ, а за нормами тодішнього українського правопису, друга літера читається як "і", тобто Ріпін.

Художник – нащадок козацького роду на прізвисько Ріпа, тому й Ріпа – Ріпін. Власне, й це пояснює любов Іллі до козацької тематики. Ба більше, він листувався зі своїми друзями українською мовою. Про це свідчать справжні листи художника

до його друзів – земляка та історика Дмитра Яворницького, а також до журналіста Володимира Гітлярівського.

Кому насправді писали лист запорожці?

Найвідомішою картиною Рєпіна, на якому зображені козаки, стала "Запорожці пишуть листа турецькому султану". Він вважав її своїм найкращим полотном, кажуть експерти проекту "Справжні".

Ця картина стала своєрідним спротивом художника проти діяльності царської влади щодо України і насправді запорожці пишуть лист аж ніяк не султану. Адресатом був Олександр II, який видав всім відомий Емський указ щодо тотальної заборони всього українсько-го.

На картині зображено багато прихованих символів. Наприклад, на задньому плані можна побачити два згорнуті прапори – синьо-жовтий та червоно-чорний, а також домру – музичний інструмент запорожців, яку тримає на колінах один з козаків.

Художник помер у 1930 році у своїй садибі Пенати у місті Куоккала. Після розпаду російської імперії у 1917 році воно стало територією Фінляндії. Пізніше – знову російською територією.

Багато дослідників життя Рєпіна пишуть, що художник хотів повернутися в Україну,

проте шлях туди для нього був закритий більшовиками, а в росію він не хотів повертатися принципово, хоча радянська влада дуже цього бажала.

"Поки при владі більшовики, не хочу мати щось спільне з росією", – писав він в приватних листах друзям.

Повернення українського мистецтва

У лютому 2023 року Метрополітен-музей у Нью-Йорку змінив у своїх описах національність художника, який народився в Маріуполі Архипа Куїнджі з російської на українську. Також додали, що росіяни знищили музей у його рідному місті, присвячений художнику.

Через кілька днів цей музей також визнав Іллю Рєпіна та Івана Айвазовського українськими, а не російськими художниками. Зокрема, відповідні позначки з'явилися в підписі до портрета Рєпіна письменника Всеволода Гаршина та морського пейзажу Айвазовського.

А у березні 2023 року "Stedelijk Museum" в Амстердамі, який має одну з найповніших колекцій творів Казимира Малевича, змінив підписи в інформації про художника-абстракціоніста, назвавши його українцем.

Фото: Вікіпедія
Олеся Краснолуцька,
«Кореспондент»

ЖИТОМИРСЬКА ХУДОЖНИЦЯ МАЛЮЄ ІКОНИ НА ПРОСТРІЛЕНИХ ПЛАСТИНАХ БРОНЕЖИЛЕТІВ

Житомирська художниця **Олена Буката** малює ікони на прострілених пластинах бронежилетів військовослужбовців.

«Перші чотири пластини з прострілених бронежилетів мені з фронту привезла волонтерка Юлія Толмачова і так я почала малювати на них ікони. Я віруюча людина і вважаю, що життя військових рятує не лише бронежилет, а й вища сила. Малюю на тих пластинах переважно Ісуса Христа», – зазначила Буката.

За її словами, з деякими пластинами складно працювати через велику кількість слідів від обстрілів. Ікони

художниця малює акриловими фарбами.

«Я вирішила, що таким чином буду приносити користь армії. Мої ікони продають на аукціонах, а всі кошти від цього йдуть на потреби ЗСУ», – додала Буката.

Художниця ще розписує гільзи від снарядів, які також продають на аукціонах.

Окрім того, Олена Буката разом із Дмитром Михайловським проводять сеанси арттерапії у Житомирському

військовому шпиталі, на яких військовослужбовці малюють картини. Такі заняття започаткувала волонтерка Юлія Толмачова. Картини військових теж продають на аукціонах.

«Заходжу в палату і кажу військовим, якщо ви будете малювати, ввечері на концерті я продам вашу картину

за 5 тис. грн., а чотири картини – це вже дрон. Нам треба захищати небо, тому давайте будемо над цим працювати. І вони встають та йдуть малювати», – каже художниця.

Буката за фахом художник і архітектор. Після тривалої перерви вона почала малювати перед повномасштабною війною. Коли евакуювалася із сім'єю в Червоноград на Львівщину, розписала там школу в українському стилі та малювала із дітьми-переселенцями. Разом із донькою Веронікою художниця також розписала укриття у лиці №1 Житомира.

Серед робіт художниці є портрет головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного. Його теж продали на аукціоні з автографом генерала.

Фото: «Укрінформ»,
«Суспільне»
«Укрінформ»

РФ ЗАМАНЮЄ В АРМІЮ СИРІЙЦІВ В ОБМІН НА «ЯКУТСЬКІ» ПАСПОРТИ

Вербувальники обіцяють громадянам Сирії, що ті, нібито, будуть лиш "охороняти золоті копальні та алмазні рудники в Якутії".

Росія обманом змушує сирійців підписувати контракти з Міністерством оборони рф. Їм обіцяють російські паспорти з реєстрацією в Якутії, попри те, що іноземні найманці навіть не володіють російською мовою. Про це свідчить розслідування журналіста Вадіа Ель Хаєка в "Новій газеті".

"Сирійський посередник, який раніше вербував людей для операцій Вагнера в Лівії, тепер вербує сирійців для поїздки в росію. Його звуть Вассім Аль Дімашкі, він із Сувеїди, хоча в Дамаску і Хомсі є й інші посередники... Вассім розповідає молодим

людям, що вони прийдуть в Якутію охороняти золоті копальні та алмазні рудники: Якутія – величезний регіон, свого населення для цих цілей не вистачає. Зарплата за цю роботу буде в районі 2,000 доларів на місяць, на додаток до... російського паспорта", — зазначає журналіст.

За його словами, партія новобранців, яка вже вирушила в росію, складалася з 40 осіб, 30 із них були із Сувеїди. Вассім отримує по 5 мільйонів сирійських лір (337 доларів) за кожну завербовану ним людину.

У москві їх зустрічає сирієць доктор Акрам Діб Тарраф... Він, нібито, отримує 320 тисяч рублів. Ель Хаєк зазначив, що не зміг встановити, "хто саме платить йому

такі гроші".

З москви сирійці летять до Якутії, де їх розділяють на дві групи. Одну відправляють в Улан-Уде для навчання військової спеціальності, іншу – в польовий табір у європейській частині, де вони тренуються як піхотинці.

Журналіст наголосив, що ніхто з новобранців не говорить російською мовою, але контракти вони підписують російською. Після цього їм дають російські паспорти.

За його словами, потік сирійців, які бажають укласти контракт з Міністерством оборони росії, – це не результат роботи російської пропаганди, а наслідок обману.

Максим Липчанський,
«Кореспондент»

ЄВРОПАРЛАМЕНТАР ОБУРЕНИЙ ПОВЕДІНКОЮ БІЖЕНЦІВ З УКРАЇНИ

«Українських біженців, які роз'їжджають Австрією на автомобілях вартістю понад 250 тисяч євро, складно вважати такими, що потребують захисту». Про це заявив депутат Європарламенту Гаральд Вілімські газеті «Neute».

«Ми всі бачимо автомобілі Maybach, Q7, Q8, Mercedes G-класу, які проїжджають Віднем. Коли бачу ці авто-

мобілі в ціновому діапазоні від 250 тисяч євро і вище, то думаю про себе, що це не та звичайна людина, яка потребує захисту», – зауважив він. Вілімські заявив, що він «розуміє, коли в країну приїжджають люди похилого віку, жінки, хворі» – тоді «ніхто нічого не має проти», каже політик.

Вілімські також висловився проти пакетів санкцій ЄС

проти росії, хоча назвав вторгнення путіна в Україну «божевіллям, яке не піддається обговоренню». Однак, за словами Вілімські, президент України Зеленський також «не святий»: «Ми зараз качуємо в Україну ще 50 мільярдів за рішенням Ради ЄС. Знаючи, що Україна є однією з найбільш корумпованих країн, і що олігархи користуються цією допомогою».

МЗС Австрії понад 10 разів викликало посла росії через те, що засуджує агресивну війну рф проти України та жорстокі атаки на цивільну інфраструктуру.

«33 канал»

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

Road to Professionalism

Steve
905-385-8332

Specializing in: Senior Driver Education 80+ licence Renewal

Classroom Teacher In-Car Educator D.C.A

Eternity in Granite

вигідно розташована в бюрі Цвинтаря, пропонує:

- Великий вибір граніту
- Індивідуальне оформлення на комп'ютері
- Професійні портрети та різьба
- Написи будь-якою мовою на бажання замовника
- Помірковані ціни

"Eternity in Granite" передає свої прибутки на утримання Цвинтаря. За дальшими інформаціями просимо звертатися до адміністрації.

УКРАЇНСЬКИЙ ЦВИНТАР СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА
1280 Dundas Street West
Oakville, Ontario
L6M 4H9

Тел: (905) 827-1647 1-888-386-1264 Факс: (905) 847-9108

ПОСТУП
українська радіопрограма
Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії
Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

Tel. 647-550-5735

e-mail: ukrradiofm@gmail.com

Steve M. Woloshyn
Sales Representative

RIGHT AT HOME
REALTY INC. BROKERAGE

Office: 905-565-9200
Fax: 905-565-6677 Cell: 416-823-5551

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Mississauga, ON L5S 1X2

www.SteveWoloshyn.com
Email:swoloshyn@trebnet.com

Пам'ятайте, що з кожного продажу я жертвую, у Вашому імені, \$500 на Euromaidan для допомоги українським військовим.

FRIENDS OF UKRAINE DEFENSE FORCES DONATE TODAY

Будьмо в КОНТАКТ-і

**ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM**

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

Купівля та продаж нерухомості !

RE/MAX

- Професійна допомога при купівлі та продажі будинків, квартир, бізнесів
- Допомога в отриманні mortgage
- Безкоштовні консультації

БОГДАН ПОПОВИЧ
Sales Representative

E-mail: bpopovych@trebnet.com

(Not intended to solicit agencies of any kind)

Cell: (416) 882-3490

BCU Financial

Кредитова Спілка Будучність

НОВИЙ РІК

ОСОБЛИВІ ВІДСОТКИ

5.35%*

13 місяців

CAD

4.00%**

12 місяців

USD

NEW MONEY ONLY

Завітайте до відділу Кредитової Спілки Будучність або на сайт bcufinancial.com.

* Terms and conditions apply: 13-month terms only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from January 9, 2024. Rates are annual and subject to change.

** Terms and conditions apply: 12-month terms only; NEW money only; includes Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from January 9, 2024. Rates are annual and subject to change.

BCU Кредитова Спілка Будучність

КС Будучність може допомогти вам збільшити свій внесок в RRSP за допомогою кредиту **RSP Loan***

1 рік PRIME • 2 роки PRIME + 0.25%

Внесення максимальної суми вашого дозволеного розміру вкладу може допомогти вам збільшити податкові відрахування, заощаджуючи ваші важко зароблені гроші та допомагаючи вам спланувати своє майбутнє.

Кредит **BCU RSP Loan*** може допомогти вам зменшити податок на прибуток.

КС Будучність допоможе вам взяти кредит вже зараз, і ваші пенсійні заощадження зможуть збільшуватися з нашою допомогою для вашого майбутнього. Наші спеціальні відсотки на кредит **BCU RSP Loan*** допоможуть вам легко досягти своїх пенсійних цілей.

Дайте вашим заощадженням поштовх із **BCU BOOST!**

Особливі відсотки на заощадження **GIC, TFSA, FHSA, RRSP & RRIF***

5.50%*

6 місяців

КРАЙНЯ ДАТА ДЛЯ ВКЛАДІВ

Вклади у RRSP протягом перших 60 днів 2024 р. можуть бути використані для зменшення бази оподаткування при декларуванні доходів за 2023 податковий рік. Крайня дата для вкладів RRSP за 2023р - четвер, 29 лютого 2024.

Завітайте до найближчого відлення КС Будучність або bcufinancial.com, щоб дізнатися деталі.

* Terms and conditions apply.

* Terms and conditions apply.

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca